

ПИСМА ОТ АНТАРКТИДА

сценарий:
Теодора Маркова
Невена Кертова
Георги Иванов

DRAFT FEB 2016

1 ЕКСТ. АНТАРКТИДА - ДЕН

СНИМАЧНА ТЕХНИКА: КАМЕРА-КОМПЛ., ОБЕКТИВИ-СЕТ

1.ОБЩ - Огромен ледник. Чува се пропукване.

ДИКТОРСКИ ГЛАС <1>
Ледовете на Антарктида се топят все по-бързо. Всяка година изчезват 130 милиарда тона лед.

2.ДТЛ - Огромни късове лед се окъсват и бавно политат в океана.

ДИКТОРСКИ ГЛАС (CONT'D) <2>
Средните температури на Южния полюс през лятото са се повишили с 2 до 7 градуса.

Чуват се на клаксони на автомобили.

2 ЕКСТ. СВЕТОФАР/ИНТ.КОЛА -- ДЕН

СВЕТОФАР:

На кръстовището са блокирани няколко коли. Шофьорите вътре са изнервени и натискат клаксоните.

ДИКТОРСКИ ГЛАС <3>
Огромни парчета айсберг се откъсват и отплуват в океана.

КОЛА:

ДИАНА - 33-годишна симпатична жена, е зад волана на колата си и е заспала. Смартфонът ѝ е сложен на специална поставка на таблото и на него тече филм за Антарктида.

ДИКТОРСКИ ГЛАС (CONT'D) <4>
Това поставя под въпрос бъдещето на крайбрежните градове в близките 200 години.

Диана се буди стреснато от тропане по стъклото.

Изнервен ШОФЬОР е слязъл от колата си и се опитва да я събуди. Късна есен е и всичко наоколо е жълто.

ДИКТОРСКИ ГЛАС (CONT'D) <5>
Учените са загрижени за ефектите от глобалното затопляне, резултат от човешката дейност на планетата.

Диана вижда, че светофарът свети зелено. Усмивва се извинително и потегля бързо.

ДИКТОРСКИ ГЛАС (CONT'D) <6>
Има прогнози, че в близките 85 години, Антарктида може да се разпадне.

Диана шофира. На седалката до нея има оставен колет с надпис **Антарктида**.

ЗАГЛАВИЕ: ПИСМА ОТ АНТАРКТИДА

Заглавието се изписва като в лявата страна на екрана се появява надпис "ПИСМА ОТ...", а в дясната е композиран колетът с надпис "АНТАРКТИДА"

3 ЕКСТ. ПРЕД ШКОЛА ПО РИСУВАНЕ -- ДЕН

Диана стои на тротоара пред школа по рисуване заедно с други РОДИТЕЛИ. Отвътре излизат деца, които носят картини. Ники изтичва до Диана и ѝ показва какво е нарисувал.

Диана <7>
Супер, това дракон ли е?

НИКИ <8>
Не, това си ти...

Диана се намръщва.

НИКИ (CONT'D) <9>
...върху летящ мотор.

ДИАНА <10>
 Благодаря, ще си я закача.

Диана хваща Ники за ръката и тръгват.

ДИАНА (CONT'D) <11>
 Имаш колет от тати.

Ники подскача ентузиазиран.

НИКИ <12>
Дай ми го.

ДИАНА <13>
Не сега. Вкъщи.

НИКИ <14>
Дай ми го, де-е-е.

Ники посяга към чантата на Диана, но тя започва да тича. Ники я гони, двамата се забавляват.

Не може-е-е. ДИАНА <15>

НИКИ

Мо-о-оля те.

<16>

Стигат до колата. И двамата са задъхани.

КАЗАХ - ВЪЪШИ. ДИАНА <17>

НИКИ <18>
Голям ли е?

Диана му отваря вратата. Ники влиза в колата, нахилен до ушите.

4 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ДИАНА -- ДЕН

В апартамента има неразопаковани кашони и чували. Ники нахлува с колета в ръце без да се съблича. Слага го на масата и нетърпеливо го отваря. Изважда от кутията две малки кожени ръкавици. Очите на Ники се разширяват от радост.

НИКИ <19>
Ръкавици! И бинокъл! Юхууу.

Диана се пресяга и поглежда в кутията. Изважда писмо.

ДИАНА <20>
Пише, че са от морски лъв.

НИКИ <21>
Чети.

ДИАНА <22>
(чете)
Скъпи Ники, настанихме се в базата и вече започвам да свиквам със студа. Лятото идва скоро тук и ледовете се топят. Ръкавиците, които ти пращам, са от морски лъв и всички от експедицията носят същите.

Ники е сложил ръкавиците си и гледа през бинокъла наобратно майка си.

ДИАНА (CONT'D) <23>
Имам си нови приятели – семейство пингвини. Кръстих малкото пингвинче Ники и всяка сутрин то идва наблизо до нашата база да си играем. Майка му в момента я няма, защото мъти яйцето, от което ще се излюпи малкото му братче. Искам да знаеш, че те обичам много и непрекъснато си мисля за теб. Хиляди ледени целувки, тати.

НИКИ <24>
Значи ли, че ако се изкъпя с ръкавиците, няма да ми се намокрят ръцете?

ДИАНА <25>
Не съм сигурна.

Ники се затичва към прозореца и слага бинокъла на очите си, изпълнен с ентусиазъм.

НИКИ <26>
Внимание, внимание. Един дебел пингвин простира чаршафи. Веднага се подгответе да го заловим и да го върнем на Антарктида.

(CONTINUED)

Диана наблюдава Ники с тъга. Изглежда отчаяна.

НИКИ (CONT'D) <27>
Готови за упойката. Прицелете се.
Бъхш. Бъхш... О, извънредна
ситуация, пингвинът ни забеляза и
не изглежда доволен!

Ники се обръща и побягва обратно към майка си. Диана веднага си слага маска и се усмихва.

ДИАНА <28>
Само недей да шпионираш хората.

НИКИ <29>
Ще отговорим ли на татко?

Диана отваря лаптопа си.

ДИАНА <30>
Сядай.

НИКИ <31>
По-добре ти пиши.

Диана се усмихва и сяда пред компютъра.

НИКИ (CONT'D) <32>
Здрасти, тати. Ръкавиците са
жестоки. Но не толкова, колкото
бинокъла.

Ники е усмихнат.

5 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ДИАНА -- НОЩ

Диана подрежда вещи от кашоните. Изважда мъжки чехли, замисля се и ги слага в шкаф в коридора. Провиква се.

ДИАНА <33>
Ники, вечеря!

Ники не отговаря и Диана надниква в детската стая, в която цари хаос. На бюрото има изваден микроскоп, по земята се търкалят камъни, миди, шишарки.

Ники е извадил палатката си и разтваря рейките. На главата си е сложил челник.

НИКИ <34>
Нали каза, че може да я разпъна.

ДИАНА <35>
Може, след вечеря.

Ники оставя рейките на земята.

CUT TO:

Ники и Диана са в хола. Ники дъвче сандвич и пие айран, все още е с челника на главата си. Наблюдава майка си,

(CONTINUED)

която изважда рамкирани снимки и ги нарежда по полицата в хола. На някои от тях Ники е с баща си, на други са тримата заедно.

НИКИ <36>
Как се казва новата класна?

ДИАНА <37>
Госпожа Андреева.

НИКИ <38>
Ще ми се кара ли, че съм изостанал?

ДИАНА <39>
Глупости. Две седмици не са толкова много.

НИКИ <40>
В старото училище за две седмици изписвахме по цяла тетрадка.

ДИАНА <41>
Аз ще ти помогна. Те сигурно са преговаряли материала от първи клас.

Ники оставя сандвича си. Диана забелязва, че няма апетит.

ДИАНА (CONT'D) <42>
Ей, какво става?

Ники вдига рамене.

ДИАНА (CONT'D) <43>
Не ти ли се ходи?

НИКИ <44>
Там не познавам никой.

ДИАНА <45>
Това е най-забавното. Ще си направиш нови приятели.

Ники кимва.

ДИАНА (CONT'D) <46>
Плюс това разбрах, че имат курсове по роботика. Ако искаш, ще те запиша?

НИКИ <47>
Искам.

Диана се усмихва.

НИКИ (CONT'D) <48>
А може ли да си занеса утре бинокъла в училище?

(CONTINUED)

ДИАНА

<49>

Разбира се, че може. Сигурна съм,
че не са виждали такъв.

Ники се усмихва и отново захваща сандвича си.

6 ИНТ. УЧИЛИЩЕ – КОРИДОР -- ДЕН

Диана вървят по коридора към класната стая. Ники е сложил на ръцете си ръкавиците от колета, а на врата му виси бинокъла. Пред една от класните стаи ги чака класната АНДРЕЕВА.

Тя е около 50-годишна жена с изрядно прибрана коса, усмихва им се любезно.

АНДРЕЕВА

<50>

Здравейте! Добре дошли! Ти сигурно
си Ники?

Ники мълчи. Андреева забелязва ръкавиците на ръцете му.

АНДРЕЕВА (CONT'D)

<51>

Студено ли ти е?

ДИАНА

<52>

А, ръкавиците са подарък от баща
му и отказва да ги свали...

АНДРЕЕВА

<53>

Мила душица.
(към Ники)
Ама в училище не се стои с ръкавици.
Айде, дай ми ги и да влизаме...

Андреева посяга към ръката му, но той я скрива зад гърба си. Андреева се навежда срещу него и му се усмихва.

АНДРЕЕВА (CONT'D)

<54>

Миличък, тук си има правила. В
класната стая се влиза без шапки,
ръкавици и бинокли, а с усмивка.
(става сериозна)
Свали ръкавиците, ако обичаш.

Ники поглежда майка си, Диана му отвърща с умоляващ поглед. После поглежда Андреева, която е твърда и неотстъпчива.

Ники бавно сваля ръкавиците и ги слага в протегнатия длан.

АНДРЕЕВА (CONT'D)

<55>

И бинокъла, моля.

Ники предава и бинокъла. Андреева моментално омеква и се усмихва мило.

АНДРЕЕВА (CONT'D)

<56>

Благодаря. А сега влез в стаята,
че с мама ще оправяме документация.

(CONTINUED)

Ники хвърля последен сърдит поглед на майка си и влиза в стаята. Диана се опитва да се извини за поведението му.

ДИАНА <57>
 Той по принцип е много послушен...

АНДРЕЕВА <58>
О, при мене всички слушат. Не се
безпокойте.

Диана е смутена. Андреева вади лист от папка и ѝ го дава.

АНДРЕЕВА (CONT'D) <59>
Попълнете формуляра - име, контакти
за връзка с родителите, месторабота.

Диана взима формуляра и го разглежда притеснено. Андреева чака нетърпеливо. Диана вади химикал от чантата и попълва.

ДЕТАЙЛ: Майка: Диана Христова; месторабота: очна клиника "Светлина"; тел.: 088935988

Диана стига до графите за башата и се поколебава. Андреева любезно я подканя, но в тона ѝ се усеща лек укор.

АНДРЕЕВА (CONT'D) <60>
Заниманията започнаха преди 5
минути. Моля ви, по-бързо.

Диана нанася името на бащата, но без останалите данни.

ДЕТАЙЛ: Баща: Симеон Христов; месторабота...; тел:...

Диана подава формуляра на Андреева, която го прибира в папката, без да го погледне. Диана е напрегната и смутена.

7 ЕКСТ. УЧИЛИЩЕН ДВОР -- ДЕН

Децата са в голямо междучание, около Ники са застанали няколко момчета, разглеждат бинокъла.

НИКИ <61>
Увеличава 600 пъти. Баща ми ми го прати. Той е на експедиция в Антарктида.

НИКИ СИ ВЗИМА БИНОКЪЛА.

Момче
Какво прави там? <62>

НИКИ <63>
Изследва климата.

ВАЛЪО – яко момче от същия клас, стои встрани и наблюдава сценката с недоволство. Ревнува от вниманието към Ники.

Виждал ли е пингвини? <64>

(CONTINUED)

НИКИ

<65>

Пф. Те живеят почти заедно. Има
цяло семейство пингвини приятели.
Баща ми се грижи за детето, защото
майка му е отишла да мъти ново
яйце.

ВАЛЪО

<66>

Това са глупости.

Всички се обръщат към Вальо.

ВАЛЪО (CONT'D)

<67>

Женските пингвини не мътят яйца.

НИКИ

<68>

А какво според теб правят?

ВАЛЪО

<69>

Мъжките пингвини ги мътят.

НИКИ

<70>

Ха-ха. Тоя па.

ВАЛЪО

<71>

Пише го в енциклопедията ми.

НИКИ

<72>

Баща ми е там и знае повече от
енциклопедията ти.

Андреева се доближава в този момент към децата. Строга е.

АНДРЕЕВА

<73>

Не чухте ли звънеца? Айде, само
вас чакаме.

Децата се запътват към входа на училището.

ВАЛЪО

<74>

(към едно от
момчетата)

Тоя е голям тъпак.

Ники и Вальо си разменят хладни погледи.

8 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ДИАНА – НОЩ

Диана не може да заспи, върти се в леглото. Накрая става.
На нощното й шкафче има нейни снимки със Симо.

ПРЕЛИВАНЕ:

Диана влиза в дневната и си сипва вода.

ПРЕЛИВАНЕ:

Диана отива до спящия Ники и маха ръкавиците от ръцете му.

ПРЕЛИВАНЕ:

(CONTINUED)

Диана е застанала на прозоцера и гледа към улицата.

ПРЕЛИВАНЕ :

Диана сяда отново в леглото си и включва малка прожекторна лампа, която стои на нощното шкафче. По стените и тавана започват да се въртят светещи форми на звезди и луни.

ПРЕЛИВАНЕ :

Диана лежи загледана в движещите се светлини и сенки.

ПРЕЛИВАНЕ :

Вече се съмва, Диана още не е заспала. Става и отива до огледалото. Слага си капки в очите.

9 ЕКСТ. ПАРК -- ДЕН

Диана и Ники са в парка. Разхождат се.

Как мина? ДИАНА <75>

НИКИ <76>
Гокпожата ми похвали много
съчинението.

ДИАНА <77>
(умилена)
Браво! А сприятели ли се с някого?

НИКИ <78>
Има двама готини и един много тъп.

ДИАНА <79>
 Нали не се караш с децата?

He. НИКИ <80>

ТОГАВА ИМАМ ПОДАРЪК ЗА ТЕБЕ. <81>

Ники я поглежда с очакване, Диана му се усмихва.

ДИАНА (CONT'D) <82>
 Татко ти е върнал отговор на имейла.

НИКИ <83>
Дай да видя!

Ники е ентузиазизиран и нетърпелив. Диана е развеселена, вади таблет от чантата си и двамата сядат на пейка. Тя отваря имейла и го подава на Ники, който започва да срича.

НИКИ (CONT'D) <84>
Здравей-те, Н-ники -и - Диди...
Случи - мисе-не-що и бър-зам да ви
раз-ка...разкажа

(CONTINUED)

Ники се изнервя, няма търпение да чуе разказа на Симо.

НИКИ (CONT'D) <85>
Ох, прочети го ти!

Диана взима таблета и чете. Ники попива всяка дума.

ДИАНА <86>
Вчера попаднах в ледена клопка.
Парче лед се отчупи от айсберга и
ме отнесе в океана като на сал...

Ники притаява дъх, под напрежение е.

ДИАНА (CONT'D) <87>
Изведнъж при мене се качи един
огромен и разярен тюлен и искаше
да ме изблъска от леда. Сбихме се,
но тюлена беше много силен и...

Диана прави драматична пауза, Ники губи търпение.

НИКИ <88>
И какво?

ДИАНА <89>
...едва успях да му избия един зъб
и да го блъсна обратно във водата.

Ники си отдъхва, видимо облекчен за баща си.

ДИАНА (CONT'D) <90>
Сега нося зъба на врата си като
талисман. Колегите ми се бързаят,
че съм страшилището на тюлените.

НИКИ <91>
Напиши му да ми го изпрати!

Диана се сепва и се опитва да го разубеди.

ДИАНА <92>
Е, той си е негов. Талисман му е.

НИКИ <93>
Татко ще си избие друг. Напиши му,
моля те!

Ники е настоятелен и Диана склонява.

10 ЕКСТ. УЧИЛИЩЕН ДВОР -- ДЕН

Децата са в междучасие. Няколко момчета отново са се събрали около Ники и той оживено разказва последните истории на баща си.

НИКИ <94>
Баща ми се е бил с тюлен и му е
изкъртил един зъб.

Децата ахват от почуда.

(CONTINUED)

МОМЧЕ 2 <95>
Имал ли е нож?

НИКИ <96>
Не, с голи ръце се е защитавал.

Вальо се изсмива презрително. Ники го игнорира.

НИКИ (CONT'D) <97>
Едно парче лед се е отцепило и го
е завлякло в морето и там тюленът
го е нападнал.

ВАЛЪО <98>
Баща ти май не знае как се ходи по
леда?

НИКИ <99>
Ти да не би да знаеш?

ВАЛЪО <100>
Знам. Братовчед ми е минавал езерото
в парка през зимата. А то е
магическо и изпълнява желания.

Всички деца са любопитни.

НИКИ <101>
Лъжеш.

ВАЛЪО <102>
Не лъжа. Ако го преминеш от единия
до другия край ти се сбъдва едно
желание. Братовчед ми така получи
таблет.

МОМЧЕ 1 <103>
Еха.

ВАЛЪО <104>
Тая зима ще ходя да си поискам
новото легло нинджаго златен дракон.

Децата са впечатлени от Вальо.

11 ИНТ. ОЧНА КЛИНИКА – ОФИС НА ЗАХАРИЕВ -- ДЕН

ЗАХАРИЕВ, мъж на около 55, облечен със спортно сако и много
скъпи аксесоари, е седнал зад бюрото си. Диана е срещу
него, леко притеснена.

ЗАХАРИЕВ <105>
Ще бъдете на пробен период от 3
месеца.

Диана кимва с усмивка.

ЗАХАРИЕВ (CONT'D) <106>
Сестра Новачкова ще ви запознае
със смените.

(CONTINUED)

ДИАНА <107>
 Много ви благодаря.

ЗАХАРИЕВ <108>
Нали нямате проблем да взимате
съботно-неделни дежурства?

Диана е леко изненадана.

ДИАНА <109>
АМИ ВСЪЩНОСТ, ИМАМ ДЕТЕ И...

Захариев я поглежда недоволно.

ЗАХАРИЕВ <110>
Надявам се има кой да го гледа.
Като се разболява.

ДИАНА <111>
 (лъже)
 О, да. Със сигурност.

ЗАХАРИЕВ <112>
Добре. Все пак сме частна клиника,
ако почнат всички да отсъстват по
болнични...

Захариев затваря папките и се изправя. Подава ръка на Диана.

ЗАХАРИЕВ (CONT'D) <113>
И да ви запозная накратко с нашия
стил на работа - предпочитаме да
направим на пациентите всички
възможни изследвания... за да сме
сигурни, че не грешим. Разбирате
ме, нали?

ДИАНА <114>
 (смутено)
 Да, разбрах ви.

Захариев се усмихва широко и изпраща Диана до вратата.

12 ИНТ. ОЧНА КЛИНИКА – КАБИНЕТ

Диана влиза в кабинета. Хвърля бегъл поглед на апаратурата и стига до бюрото. Сяда на стола и обляга назад главата си. Затваря изморено очи за няколко секунди.

След това се съвзема, изважда от чантата си картината, която Ники й подари и я закача до бюрото си.

13 ИНТ. МУЗЕЙ – СУВЕНИРЕН МАГАЗИН -- ДЕН

Диана е в сувенирен магазин в природонаучния музей. Разглежда ключодържател с изкуствен животински зъб.

ТОЗИ ЗЪБ ОТ КАКВО Е? ДИАНА <115>

Отегчената ПРОДАВАЧКА свива рамене.

(CONTINUED)

ПРОДАВАЧКА <116>
От пластмаса.

ИАНА <117>
Не... от какво животно е.

ПРОДАВАЧКА <118>
Де да знам. Мечка.

ИАНА <119>
Може ли да ми покажете и някакви
други... Да изглеждат по-истински?

Продавачката въздъхва и вади кутия с ключодържатели. Диана
рови и накрая избира един, който прилича на истински зъб.

ИАНА (CONT'D) <120>
Ще взема този.

Жената кимва с лека насмешка в погледа. Диана е доволна.

14 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ДИАНА -- НОЩ

Диана седи на холната маса и маха с отвертка халката на
ключодържателя. След това нанизва зъба на кожена връв.
Пъха го в кутия, в която има и снимка

ДЕТАЙЛ: снимка с пейзаж от Антарктида.

Диана взима снимката и я обръща. Пише на гърба й.

ДЕТАЙЛ: ръка пише с печатни букви - "ПАЗИ ТАЛИСМАНА! КАТО
СЕ ВЪРНА, СИ ГО ИСКАМ. ХИЛЯДА ЛЕДЕНИ ЦЕЛУВКИ, ТАТКО ТИ"

Диана слага всичко в кутията и я затваря.

15 ЕКСТ. ПАРК -- ДЕН

Ники си играе на катерушката. Извадил е бинокъла си и се
забавлява. Махва на майка си, която пие чай и го наблюдава
отдалече, седнала на пейка. Ники скача на земята, взима
една пръчка и започва да се сражава с катерушката. Диана
се усмихва, докато го наблюдава.

МАРИЯ <121>
Диана?

Диана се обръща и се стряска - към нея приближава стара
позната от родния й край, МАРИЯ, привлекателна жена на 33.

МАРИЯ (CONT'D) <122>
Верно си ти! Здравстии...

ИАНА <123>
Здравей.

Диана се изправя и нервно поглежда към Ники.

МАРИЯ <124>
Чух, че си в София, но не очаквах
да те видя.

(CONTINUED)

Двете се разцелуват служебно по бузите. Мария й съчувства.

МАРИЯ (CONT'D) <125>
Много съжалявам за загубата ти.
Соня ми се обади... Ужасно е.

Диана пак поглежда към Ники. Мария проследява погледа й.

МАРИЯ (CONT'D) <126>
А детенце как го понесе? Сигурно
много плаче за татко си.

ДИАНА <127>
Справяме се някак.

МАРИЯ <128>
Осъдиха ли го оня дето...

Диана свива рамене. Мария се ядосва.

МАРИЯ (CONT'D) <129>
Напият се и се качат в колите, без
да мислят, че ще убият някого. Ох,
извинявай, сигурно не ти се говори.

Диана нервничи, страх я е Ники да не дойде и да чуе.

ДИАНА <130>
Да... Предпочитам по-весели теми.

МАРИЯ <131>
Как може да не ми се обадиш? Хайде
да се видим!

Диана се колебае, не знае как да й откаже.

МАРИЯ (CONT'D) <132>
Телефонът ти е същия, нали?

Диана се поколебава, но няма как да избегне отговора.

ДИАНА <133>
Не съм го сменяла.

МАРИЯ <134>
Значи ще ти звънна утре - вдругиден
да се разберем нещо.

ДИАНА <135>
Да. Аз трябва да тръгвам. Чао сега.

Диана понечва да тръгне, но познатата я спира.

МАРИЯ <136>
Чакай да видя и Ники. Не съм го
виждала от бебе.

ДИАНА <137>
Не, не! Извинявай, но страшно
бързам. Изтича ми зоната и...

(CONTINUED)

Диана се обръща и бързо се отдалечава. Мария подвика.

МАРИЯ <138>
До скоро!

Мария я изпраща с озадачен поглед.

16 ИНТ. ОФИС НА МОБИЛЕН ОПЕРАТОР -- ДЕН

Диана и Ники влизат в магазин на мобилен оператор. Диана се насочва към служителя, а Ники се залепва за таблетите и започва да ги разглежда.

СЛУЖИТЕЛ <139>
С какво да помогна?

ДИАНА <140>
Искам нов номер.

СЛУЖИТЕЛ <141>
Нов номер или нов план? Имаме много изгодни предложения и не е нужно да прекратявате договора...

ДИАНА <142>
Не, сменете номера.

Диана е категорична. Служителят е учуден.

СЛУЖИТЕЛ <143>
Ще има неустойки.

ДИАНА <144>
Не ме интересува, ще си платя.

Служителят кимва и застава зад компютъра.

Диана се обръща към Ники и му се усмихва.

17 ИНТ. МЕТРО -- ДЕН

Диана и Ники са в метрото. Диана е отнесена и Ники забелязва това.

НИКИ <145>
Ску-ка.

Диана се усеща.

ДИАНА <146>
Още мъничко и слизаме.

Ники зяпва плана на метрото.

НИКИ <147>
Къде?

ДИАНА <148>
Европейски съюз. Можеш ли да провериш след колко спирки е.

Ники се изправя и разглежда плана на метрото.

НИКИ <149>
Три.

ИАНА <150>
А можеш ли да преброиш спирките до гарата?

Ники се вторачва в картата.

НИКИ <151>
Тя е в другата посока.

ИАНА <152>
Браво, добре се ориентираш.

Ники продължава да разглежда станциите на метрото. Диана отново посърва.

18 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ДИАНА -- НОЩ

Диана е на вратата на детската стая – Ники е заспал. Тя приближава до нощното му шкафче и взима празна чаша от мляко с какао. Забелязва оставена от чашата следа на шкафа и я забърсва с длан. После тихо излиза от стаята.

Диана се връща в хола, взима телефона си и се колебае. На финала набира телефонен номер.

МАЙКА – ГЛАС <153>
Да, моля?

ИАНА <154>
... Мамо, аз съм.

МАЙКА – ГЛАС <155>
А, чудо! И как така се сети?

ИАНА <156>
Смених си номера и... исках да ти дам новия... За всеки случай.

МАЙКА – ГЛАС <157>
За какво ми е? Ти не ми вдигаш, не говориш с мене...
(гласът ѝ потреперва)
Не съм чувала внука си, откакто сте заминали.

ИАНА <158>
Той е добре. Започна училище и вече има приятели.

Диана замълчава, не знае какво друго да каже.

МАЙКА – ГЛАС <159>
А ти как си? Справяш ли се?

ИАНА <160>
Справям се.

(CONTINUED)

МАЙКА - ГЛАС <161>
Звучиш уморена. Сметките успяваш
ли да си платиш?

ИАНА <162>
Да, добре съм, не ме ли чу.

Отново настава напрегната пауза.

МАЙКА - ГЛАС <163>
Каза ли му вече или още...

ИАНА <164>
Да. Казах му.

МАЙКА - ГЛАС <165>
И?

ИАНА <166>
Плака много. В началото. Сега вече
е по-спокоен. Ще се оправи бързо.

МАЙКА - ГЛАС <167>
Защо не се върнеш? Всичките ти
приятели и роднини са тук.

ИАНА <168>
Не искам. Разбираш ли? Не искам...
Прекалено много спомени има там.

В телефона се чува тежката въздишка на майка ѝ.

МАЙКА - ГЛАС <169>
Не си му казала, нали? Лъжеш и
мене, и него...

Диана бърза да прекрати разговора, преди да се е разплакала.

ИАНА <170>
Трябва да затварям. Ще се учем
пак. Поздрави татко.

Диана бързо затваря и сяда изморена на дивана. Отваря на
телефона си видеоклип, на който е съпругът ѝ СИМЕОН, 34-
годишен лъчезарен мъж.

СИМО-ГЛАС <171>
Ей, много ми липсваш. Съжалявам за
сутринта, бях нервен. След един
час си идвам и ще те гушна.

Диана остава безизразна.

19 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ДИАНА -- ДЕН

Сутрин е. Диана спи, а Ники се е надвесил над нея.

НИКИ <172>
Ставай, мамо! Закъсняхме!

(CONTINUED)

Диана отваря очи стреснато. Ники е облечен, но на краката няма чорапи. Диана поглежда часовника до спалнята и се ококорва. Диана скача панически.

ДЕТАЙЛ: циферблат на часовник 8:20

ДИАНА <173>
Бързо, бързо! Къде са ти чорапите!

Диана се засуetyава безцелно из стаята.

20 ЕКСТ. УЧИЛИЩЕ - ДВОР -- ДЕН

Диана тегли бързо Ники през двора на училището.

В другия край на двора има още една закъсняла двойка - Вальо и БАЩА му, видимо простоват мъж с арогантно излъчване. Вальо се тътри едва-едва. Башата го побутва да побърза.

Диана поклаща глава с неодобрение. Двете момчета си засичат погледите. В този момент башата плясва Вальо зад врата.

БАЩА <174>
(в далечината)
Мърдай бе, не ми се влачи!

Ники е леко озадачен от сцената, а Вальо е засрамен. Баща му го набутва в училището. Диана и Ники бързат след тях.

21 ИНТ. КЛИНИКА – ОЧЕН КАБИНЕТ -- ДЕН

Диана си е направила голяма чаша кафе и отпива. След това застава пред малко огледало на стената и си оправя косата – не е имала време да се срещне. Капва си капки в очите.

В този момент на вратата се чука.

Влезте. ДИАНА <175>

Вратата се отваря и Диана с ужас вижда пред себе си Мария, жизнерадостна, с широка усмивка и шоколадови бонбони в ръка.

МАРИЯ <176>
Ехо! Изненада!

Диана е стресната.

МАРИЯ (CONT'D) <177>
Звънях ти, но явно на някакъв стар
номер, който не е активен.

ДИАНА <178>
Как ме намери?

МАРИЯ <179>
Познай. Потърсих в интернет добър
очен лекар.

Диана се опитва да се усмихне, но си личи, че е недоволна.

(CONTINUED)

МАРИЯ (CONT'D) <180>
Айде да те водя на обяд.

ДИАНА <181>
Мерси, не съм гладна.

МАРИЯ <182>
Нищо, ще ми правиш компания.

Диана не отговаря. Изглежда мрачна. Мария едва сега забелязва настроението ѝ.

МАРИЯ (CONT'D) <183>
Какво става?

ДИАНА <184>
Просто имам много работа.

МАРИЯ <185>
(озадачена)
Отвън нямаше никой.

Диана започва да подрежда бюрото си.

МАРИЯ (CONT'D) <186>
Криеш ли се от мен?

Мария търси очите на Диана, но тя е забила глава в бюрото.

МАРИЯ (CONT'D) <187>
Защо ме излъга за телефона?

Диана продължава с механичните действия, без да поглежда Мария в очите.

ДИАНА <188>
Не съм. Мислех, че ми имаш новия номер.

Мария се доближава.

МАРИЯ <189>
Каж ми, моля те, какво става, добре ли си?

ДИАНА <190>
Горе-долу.

МАРИЯ <191>
Защото никак не изглеждаш добре.

ДИАНА <192>
(нервно)
Мария, моля те, остави ме.

Мария е изненадана.

МАРИЯ <193>
Да не си ми сърдита за нещо?

(CONTINUED)

ДИАНА

<194>

Не.

МАРИЯ

<195>

Мислих, че ще се зарадваш да ме
видиш...

Диана не отговаря.

МАРИЯ (CONT'D)

<196>

Не мога да повярвам. От толкова
време се познаваме. Разбирам, че
ти е тежко, но защо бягаш от мен?

Диана води вътрешна борба и на финала признава.

ДИАНА

<197>

Не бягам от теб. А от всички.

Мария я поглежда заинтригувано.

ДИАНА (CONT'D)

<198>

Ники още не знае за баща си. Страх
ме е да не го чуе от някого.

Мария е в шок.

22 ИНТ. КАФЕНЕ -- ДЕН

Мария и Диана са седнали в кафене. Мария слуша със
съчувствие разказа на Диана, която не я поглежда в очите,
а през цялото време си играе с пластмасова бъркалка.

ДИАНА

<199>

В момента нямам сили да му кажа.
Като се съвзема малко...

МАРИЯ

<200>

А не пита ли защо не му звъни?

ДИАНА

<201>

На Антарктида няма телефони. Само
интернет. Получава имейли и
колети...

Мария осъзнава, че Диана ги пише.

МАРИЯ

<202>

Ужас.

ДИАНА

<203>

Не ме гледай така. Просто не мога
да му го причиня. Той обожаваше баща
си.

МАРИЯ

<204>

Но рано или късно...

(CONTINUED)

ДИАНА

<205>

(прекъсва я)

По-добре късно. Не знаеш колко е чувствителен. Когато му умря котето, не говори с никого цяла седмица. А това... направо ще го съсипе.

МАРИЯ

<206>

Спокойно, не те обвинявам.

ДИАНА

<207>

Напротив - обвиняваш ме с поглед
от самото начало.

МАРИЯ

<208>

Престани. Не съм на твоят място,
не мога да те съдя.

ЛИАНА

<209>

Извинявай. Просто съм в някакъв кошмар. Изобщо не знам къде се намирам.

Мария изтръгва бъркалката от ръцете на Диана.

МАРИЯ

 $\langle 210 \rangle$

Говорила ли си с някой за цялото това нещо?

Диана кимва отрицателно.

МАРИЯ (CONT'D)

 $\langle 211 \rangle$

Не може да живееш така! Трябва ти помощ.

Диана не отговаря. Мария е решителна.

МАРИЯ (CONT'D)

 $\langle 212 \rangle$

Сега ще ми дадеш новия си номер...
и ще започнем да се виждаме. Като
едно време.

Диана поглежда Мария с благодарност. Мария се навежда и я прегръща.

23 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ДИАНА -- НОШ

Ники е нетърпелив, Диана поставя пред него колет от Антарктида. Ники го отваря и изважда от него зъба, закачен на кожена връв.

Ники е щастлив, слага го на врата си и го оглежда гордо.

НИКИ

 $\langle 213 \rangle$

И-и-и... проблемът с математиката е решен.

ДИАНА

<214>

Как така?

(CONTINUED)

НИКИ <215>
Талисманите имат магически сили.

ДИАНА <216>
Да, но трябва и да решаваш задачите,
не става само с магия.

НИКИ <217>
Ще проверим.

Диана се кани да му отговори, в този момент на вратата се звъни.

ДИАНА <218>
А, ето я.

Диана отива да отвори на Мария.

ДИАНА (CONT'D) <219>
Ехо. Влизай.

Мария и Диана се целуват по бузите. Диана се подвиква към Ники.

ДИАНА (CONT'D) <220>
Ела да кажеш "добър вечер".

МАРИЯ <221>
Здрасти, Ники, аз съм Мария.

НИКИ <222>
Познай колко зъба имам?

Мария е неподготвена, засмива се.

МАРИЯ <223>
Ти ли? Би трябвало да са 28.

НИКИ <224>
Грешен отговор - 29.

МАРИЯ <225>
Да не би да имаш мъдрец?

НИКИ <226>
Не - 28 в устата ми, плюс това.

Ники тиква талисмана си в лицето й.

МАРИЯ <227>
Ау, много е страшен.

НИКИ <228>
Тати ми го прати.

МАРИЯ <229>
Су-пер.

Мария поглежда Диана многозначително, Диана свива рамене.

МАРИЯ (CONT'D)

<230>

А ето аз какво съм ти донесла.

Мария подава на Ники пакетче пастели.

НИКИ

<231>

Има ли бяло?

ДИАНА

<232>

Кажете "благодаря".

НИКИ

<233>

Благодаря, но ако няма бяло, няма да ми трябват.

МАРИЯ

<234>

Дай да видим...

(отваря ги)

Има.

НИКИ

<235>

Слава богу. Иначе как бих могъл да нарисувам Антарктида.

Диана се усмихва.

ДИАНА

<236>

Айде, Ники – мий си зъбите и да си лягаш.

Ники хваща талисмана си.

НИКИ

<237>

Според теб с коя паста да го измия – с детската или с твойта?

Мария се засмива.

CUT TO:

24 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ДИАНА -- НОЩ

Диана и Мария са седнали на дивана в хола, пред тях има отворена бутилка вино (Ники вече е заспал). Мария говори разпалено и мечтателно.

МАРИЯ

<238>

Миналата седмица ходихме на Хисаря.
Не излязохме от стаята. Дори до
басейна не отидохме.

ДИАНА

<239>

Май си много влюбена.

Мария кимва и отпива.

ДИАНА (CONT'D)

<240>

С какво се занимава?

МАРИЯ

<241>

Внася бормашини.

(CONTINUED)

Диана се засмива.

МАРИЯ (CONT'D) <242>
Не се смей, оказва се, че това е
огро-омен бизнес.

ДИАНА <243>
Дай да го видя. Имаш ли снимка?

МАРИЯ <244>
О, не. Все още е нещо като тайна.

ДИАНА <245>
От кого?

МАРИЯ <246>
Ами - от всички.

ДИАНА <247>
Защо?

Мария не отговаря, чувства се неловко.

ДИАНА (CONT'D) <248>
Да не е женен?

МАРИЯ <249>
Да, но се развежда. Казал е на
жена си, няма проблеми.

Диана кимва. Мария се обяснява ненужно.

МАРИЯ (CONT'D) <250>
Там всичко е свършило... Много
преди да се появя.

Диана кимва. Мария я прегръща.

МАРИЯ (CONT'D) <251>
Толкова се радвам, че се събрахме...
помниш ли как си дърдорихме до
сутринта.

ДИАНА <252>
Помня.

МАРИЯ <253>
И спорехме непрекъснато.

ДИАНА <254>
Най-вече за момчета.

МАРИЯ <255>
Ти никой не харесваше.

ДИАНА <256>
А ти се влюбваше във всеки.

МАРИЯ <257>
Не е вярно!

(CONTINUED)

ДИАНА

<258>

Да-да. Като гледам нищо не се е променило.

Двете се усмихват, Мария отпива отново от виното си и се просълзява.

МАРИЯ

<259>

Като разбрах за Симо, плаках толкова много, че не успях да отида на работа. Искях да ти се обадя, но не знаех какво да ти кажа. Уплаших се. Извинявай.

ДИАНА

<260>

Няма нищо.

Диана също отпива от виното си.

ДИАНА (CONT'D)

<261>

Аз още не съм плакала.

Мария си избърсва сълзите и я поглежда изненадано.

ДИАНА (CONT'D)

<262>

Просто не мога.

Мария отново я прегръща, съчувства й.

25 ЕКСТ. ПАРК -- ДЕН

Зимата е дошла. Всичко е покрито със сняг. Андреева е извела децата в парка на разходка. Поглежда си часовника.

АНДРЕЕВА

<263>

Имаме един час. Никой да не се разпръсква, ще играете тук, около мен. И никакво замеряне с топки.

МОМИЧЕНЦЕ от класа се доближава до Андреева.

МОМИЧЕ

<264>

Госпожо, не мога да си завържа връзките.

Андреева кляка да завърже ботушите на момичето.

Вальо, Ники и още две момчета са леко встрани.

ВАЛЪО

<265>

Това е езерото.

Вальо им посочва замръзналото блато зад алеята.

ВАЛЪО (CONT'D)

<266>

Някой идва ли с мен?

НИКИ

<267>

Госпожата каза да не се отдалечаваме.

(CONTINUED)

ВАЛЪО <268>
Страхливец.

НИКИ <269>
Ще го мина много по-бързо от теб.

ВАЛЪО <270>
Мечтай си.

НИКИ <271>
И ще си пожелае да те преместят в друг клас.

ВАЛЪО <272>
Супер, аз пък ще си пожелае да те върнат в Русе.

Ники и Вальо се гледат изпитателно.

Андреева се разправя с група момичета на около 30 метра разстояние.

АНДРЕЕВА <273>
Не ме интересува кой е започнал.
Казах без снежни топки.

След това се оглежда и не забелязва липсата на Ники и Вальо.

Ники и Вальо са на ръба на езерото. Никой не смее да пристъпи първи. Ники целува талисмана си и прави една крачка и застава на леда. Вальо прави импровизиран знак – с пръсти прави кръст и го целува. Също прави крачка и двамата се споглеждат напрегнато.

Андреева брои наум децата.

АНДРЕЕВА (CONT'D) <274>
Къде са Ники и Вальо?

Никой не ѝ отговаря. Тя се паникьосва.

АНДРЕЕВА (CONT'D) <275>
Някой виждал ли е Ники и Вальо?

Едно от момчетата посочва към езерото. Андреева се затичва натам.

Ники и Вальо правят по още една крачка и чуват гласа на учителката си.

АНДРЕЕВА (CONT'D) <276>
Никола и Валентин! Веднага тук!

ВАЛЪО <277>
Имаш късмет.

Ники и Вальо бързо се обръщат и тръгват към Андреева.

НИКИ <278>
Ще се върна и ще го мина. Тогава ще видиш.

(CONTINUED)

Андреева ги наблюдава, бясна е.

CUT TO:

Андреева е строила класа по двойки. Ники и Вальо са най-отпред.

АНДРЕЕВА <279>
Прибираме се в клас и ще правим
диктовка.

Децата недоволстват.

АНДРЕЕВА (CONT'D) <280>
На тях се сърдете.

Андреева кимва към Вальо и Ники. Те се поглеждат враждебно.

26 ИНТ. КЛИНИКА - ОЧЕН КАБИНЕТ -- ДЕН

ПАЦИЕНТ, около 65 годишен мъж, седи пред апарат за измерване на астигматизъм. Смутен е и на няколко пъти се прокашля.

Диана е в другия край на апарата, залепила око на окуляра и не помръдва.

ПАЦИЕНТ <281>
Извинете... Извинете!

Мъжът се пресяга и я побутва. Диана се стряска - заспала е по време на прегледа. Трябва й секунда да осъзнае къде е.

ПАЦИЕНТ (CONT'D) <282>
Колко време трае тоя преглед? Стегна
ме ишиаса.

ДИАНА <283>
Да, аз... Трябваше да съм сигурна
за изследването... Но, да - ето...

Тя се опитва да замаже положението и бързо записва в рецептурната книжка данните. Подава му бележката.

ДИАНА (CONT'D) <284>
Това е за новите ви очила. Може да
ги редувате със старите, докато
свикнете. Довиждане и хубав ден.

Мъжът я гледа объркано, но ѝ позволява да го доведе до вратата. Тя го изпраща навън и се усмихва на чакашите.

ДИАНА (CONT'D) <285>
Много се извинявам, но трябва да
прекрата прегледите за днес.

Няколкото пациенти възкликват неодобрително.

ДИАНА (CONT'D) <286>
Влизам в спешна операция, съжалявам.
Елате утре.

(CONTINUED)

Хората стават да си ходят. Тя влиза и заключва вратата.

Диана ляга на дивана и почти моментално заспива.

27 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ДИАНА - ДЕТСКА СТАЯ -- НОЩ

Ники е седнал на бюрото си, пред него стои отворена учебна тетрадка по математика. Оклюмал е и не пише.

Диана влиза с чаша мляко с какао и куп стънати дрехи. Слага чашата пред Ники и се заема да нареди дрехите в шкафа.

Ники потиснато отпива от какаото и въздъхва. Диана забелязва настроението му.

Помощ искаш ли? <287>

Диана се надвесва над тетрадката и чете условие на задачата.

ЛИЛИ (CONT'D) <288>
 Лили набрала 27 ябълки, Нина - с 9
 повече от нея, а Яна с шест по-
 малко от Нина. Кое не разбираш?

Ники отпива от млякото и пак въздиша.

НИКИ <289>
Тати защо замина докато бях на лагер?

Диана е стресната от въпроса.

Зашото стана ясно в последния момент, че ще пътува. Знаеш колко време чакаше да му одобрят проекта.

НИКИ <291>
А зашто не ми се обади?

Зашото... му стана мъчно за теб, а
не искаше да го чуваш разстроен.
Нали сега ти пише непрекъснато?

НИКИ <293>
На Евелина леля й е в Испания и се виждат по скайп.

ДАНА <294>
Да, но на Антарктида няма скайп.
Интернетът е много слаб.

НИКИ <295>
Не мога ли поне да го видя? Да ми
изпрати някое клипче.

ДИАНА <296>
 Ще го попитаме.

(CONTINUED)

Диана вижда, че Ники е тъжен.

ДИАНА (CONT'D) <297>
 Ей, искаш ли да отидем до
 плейграунда?

НИКИ <298>
Ами домашното?

Зарежи го. ДИАНА <299>

Ники се усмихва.

ДА ВИКНЕМ И МАРИЯ?

НИКИ <301>
И да стреляме по нея.

Ники си взима обувките, вече се чувства развеселен.

28 ИНТ. МОЛ - ПЛЕЙГРАУНД -- НОШ

Ники се забавлява в плейграунда. Мария и Диана са седнали и го наблюдават.

МАРИЯ <302>
Онзи ден вечеряхме в новия
мексикански ресторант. Много е
вкусно. Трябва да те заведе някой
път.

Диана е умислена.

А той... Защо още живее с нея?

МАРИЯ <304>
Иска първо да мине развода.

Диана отново се умълчава, но не издържа.

ДИАНА <305>
Сигурна ли си, че ѝ е казал?

МАРИЯ <306>
Естествено. Просто е много деликатен човек. Не иска да я zlepоставя.

ДИАНА <307>
И в една стая ли спят?

МАРИЯ <308>
Какви са тия въпроси?

ДИАНА <309>
Не ми казвай, че не си го питала.

Мария леко се смущава, но в този момент телефонът ѝ издава сигнал за СМС. Мария го прочита и отново грейва от щастие.

(CONTINUED)

ДИАНА (CONT'D)

<310>

Той ли е?

Мария кимва, усмихната.

ДИАНА (CONT'D)

<311>

Сега да не си тръгнеш?

МАРИЯ

<312>

(извинително)

Успял е да се измъкне за 2-3 часа...
извинявай. Утре ще ти звънна да се
видим.

Диана се усмихва окуражително.

ДИАНА

<313>

Айде, не се обяснявай. Изчезвай.

Мария целува Диана по челото и бързо изхвърча.

В този момент идва Ники и я обстрелва с дунапренени топки.

29 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ДИАНА -- НОЩ

Диана е пред лаптопа си. Отворила е програма за обработка на снимки.

ДЕТАЙЛ: на монитора се вижда програмата и снимка на членовете на експедицията.

Диана разглежда снимки, на които са заедно със Симо на ски. Избира една от тях и изрязва лицето му.

Диана приплъзва изрязаното лице на Симо върху снимката. Внимателно нагласява главата на Симо върху чуждо тяло.

Диана се заглежда в усмивката на Симо и това я разстройва. Отърсва се от усещането и запамятава изображението.

30 ИНТ. АНТАРКТИДА БАЗА -- ДЕН

Вратата на базата се отваря и вътре влизат 5-6 от членовете на българската експедиция. Когато затварят, започват да свалят дебелия си екипировка. Това са трима учени на средна възраст, една жена, ПЕТЪР – 33-годишен, симпатичен, със спортна фигура и професор ПИМПИРЕВ – ръководител на мисията.

ПИМПИРЕВ

<314>

Утре мисля да се върнем пак до
Хана Пойнт. Ще оправим шейната,
нали?

Пимпирев се обръща към един от мъжете. Мъжът кимва.

ПЕТЪР

<315>

(към колега учен)

Станаха ли снимките, че днес с тия
облаци?

(CONTINUED)

УЧЕН

<316>

Ако не съм одраскал обектива като
се изтърсих на скалите.

ПИМПИРЕВ

<317>

Всичко се е оголило с тия
температури. Трябва да внимаваме
повече при слизането към залива.

Всеки се захваща нещо да прави и да човърка. Петър вади
кутии с проби пръст от раницата си. Друг зарежда лаптоп.

Пимпирев отваря кухненския шкаф.

ПИМПИРЕВ (CONT'D)

<318>

Преди да е приключил генератора,
мисля да загрея малко вино. Някой
против?

УЧЕН

<319>

Сипвай, че вече не се трае.

ПИМПИРЕВ

<320>

Е, много бързо се предаваш.
Носталгията ли те чукна?

УЧЕН

<321>

Кво да правя. Децата, жената – хем
ме нервират, хем ми липсват.

ПЕТЪР

<322>

Нищо не ми липсва на мен.

Другите се обръщат съчувстващо към Петър – знаят историята
му.

ПИМПИРЕВ

<323>

Стига, де. Да не е последната жена
на света.

Петър повдига рамене.

ПИМПИРЕВ (CONT'D)

<324>

Още колко жени ще те зарежат...

Всички се засмиват, дори и самият Петър.

ПЕТЪР

<325>

Ей затва бих си останал тук
завинаги.

Пимпирев го потупва по рамото.

В този момент помещението се разтърсва силно. Учените
наскочат от местата си. Трусът утихва.

ПЕТЪР (CONT'D)

<326>

(към Пимпирев)

Това се казва потупване по рамото.

(CONTINUED)

Пимпирев се усмихва, но е в очакване дали няма да има нови трусове.

31 ИНТ. СЛАДКАРНИЦА -- ДЕН

Диана и Ники са в сладкарница, пред Ники има парче торта и чаша с мляко. Ники слуша захласнат новия имейл от баща си, докато обира пяната на млякото със сламка.

МИШО
Мишо висеше само на раницата и
краката му се клатеха над пропастта.
Нямах време за губене.

Ники попива всяка дума, превъзбуден е.

Хвърлих се към него и успях да го
хвана. Ледът беше много хлъзгав,
но не можех да оставя приятеля си.

НИКИ <329>
Спасил ли го е?

Диана се усмихва и продължава да чете.

ДИАНА <330>
След инцидента сме още по-
неразделни. Той ти праща поздрави.

Ники е екзалтиран.

НИКИ <331>
А! Има и снимка. Покажи ми!

Диана му отваря прикрепен файл със снимка на експедицията.

ДЕТАЙЛ: снимка на Симо с останали членове на експедицията.

НИКИ (CONT'D) <332>
Кой от тях е Мишо?

ДИАНА <333>
Ами... мисля, че е този.

Диана му посочва мъжа до баща му – ПЕТЪР. Ники го разглежда.

ДИАНА (CONT'D) <334>
 Нали помниш, че утре вечер си с
 Мария заради родителската среща?

Помня. НИКИ <335>

ДИАНА <336>
Нещо трябва ли да знам преди да
отида?

НИКИ <337>
Какво например?

(CONTINUED)

ДИАНА

<338>

Ти ми кажи.

НИКИ

<339>

Г-жа Андреева може да ти каже разни
неща за един надраскан чин, ама ти
много не ѝ вярвай.

На Диана ѝ става смешно и погалва Ники по главата. Ники
продължава да разглежда снимката на таблета.

32 ИНТ. УЧИЛИЩЕ – КЛАСНА СТАЯ -- НОЩ

Родителите са се настанили на чиновете. Диана е на задните
редици, Андреева се разхожда, докато говори строго с листче
в ръка.

АНДРЕЕВА

<340>

... третата ми точка са учебниците.
Много ви моля, догодина други деца
ще учат по тях. Говорим непрекъснато
да не се драскат, но никой не ме
слуша. Съсипани учебници няма да
приема. Който има пари да ги плаща –
нека драска.

Андреева оставя листчето на бюрото си и се обръща към
родителите.

АНДРЕЕВА (CONT'D)

<341>

Така. И за още нещо искам да
говорим. Как е възможно да дойде
дете в клас без домашно... и да ми
обясни, че майка му казала да не
го пише.

Андреева прави пауза.

АНДРЕЕВА (CONT'D)

<342>

Значи вие като родители, ако
саботирате учебния процес, аз как
да ги уча? Приемам това за безкрайно
безотговорно и обидно спрямо мен.

Диана вдига плахо ръка.

ДИАНА

<343>

Извинявайте, явно става въпрос за
Ники – действително му казах една
вечер да остави домашното. Просто
не беше в настроение.

Андреева е възмутена.

АНДРЕЕВА

<344>

В настроение?!? Ами дайте и аз да
не преподавам като не съм в
настроение.

Родителите започват да си шушукат.

(CONTINUED)

АНДРЕЕВА (CONT'D) <345>
Разберете, че така разваляте
дисциплината на целия клас. На
другия ден всички казват, че не им
се пише.

ИАНА <346>
Те са деца. Много ги натоварвате.

АНДРЕЕВА <347>
Това няма как вие да го определите.
Планът е изготвен от министерството
и трябва да се покрие.

ИАНА <348>
А може би има по-важни неща от
учебния ви план?

Андреева и Диана се гледат напрегнато за секунди.

ИАНА (CONT'D) <349>
Не ви ли интересува как се чувстват
децата? Това напрежение ги травмира.

Други родители започват да се обаждат.

МАЙКА <350>
Наистина - не може до 4 часа тук
да са учили и да имат домашно и за
вкъщи.

АНДРЕЕВА <351>
Който не си е свършил работата в
клас...

Постепенно започват да се обаждат всички родители, някои
говорят един върху друг.

МАЙКА <352>
Някои са по-бавни...

БАЩА <353>
Не са бавни, а разсеяни.
(към класната)
Искате им бележника и ще видите
как ще се разбързат.

МАЙКА 2 <354>
(ядосана към баща)
Браво. Ей така се осакатяват децата
и стават бележкари!

МАЙКА <355>
И защо им забранявате да тичат в
междучасието? По 8 часа седят,
всичките са с криви гърбове.

БАЩА <356>
Абе айде, едно време как сме
издържали.

(CONTINUED)

МАЙКА

<357>

Не е целта да издържат, а да идват
с удоволствие. Синът ми рече всяка
сутрин преди училище...

Всички започват да се надвикват. Андреева взима една
химикалка и потропва с нея по бюрото си силно.

АНДРЕЕВА

<358>

Моля ви... моля ви.

Родителите се умълчават.

33 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ДИАНА -- НОЩ

Мария е в коридора и търси нещо, Ники се провиква от другата
стая.

НИКИ

<359>

Ще рисуваме ли?

МАРИЯ

<360>

Само да намеря едни чехли, знаеш
ли дали имате?

Ники пристига и отваря шкафче в коридора. Мария изважда
оттам мъжки чехли.

НИКИ

<361>

Тези са на баща ми.

Мария почти неволно ги пуска веднага на земята.

МАРИЯ

<362>

Карай, ще стоя с обувки.

Мария и Ники влизат в неговата стая. Ники е разпънал огромен
картон на земята и е извадил постелите, които тя му е
подарила.

МАРИЯ (CONT'D)

<363>

Имаш ли идея какво ще направим?

НИКИ

<364>

Антарктида.

Мария се опитва да го разубеди.

МАРИЯ

<365>

А не искаш ли да нарисуваме морското
дъно?

НИКИ

<366>

Не.

Ники посочва листа.

НИКИ (CONT'D)

<367>

Тук ще бъде базата, тук ще има
един пингвин, а тук ще сме аз и
баща ми.

(CONTINUED)

МАРИЯ <368>
Много хубаво.

НИКИ <369>
Ти познаваш ли баща ми?

Мария се чувства неловко.

МАРИЯ <370>
Да, но отдавна. Преди да дойда в
София.

Ники хваща бежов пастел и започва да рисува човешко лице
(на баща си).

НИКИ <371>
Чудя се дали му е пораснала косата?

МАРИЯ <372>
Може би.

НИКИ <373>
А ти защо нямаш деца?

МАРИЯ <374>
Надявам се скоро да имам.

НИКИ <375>
А мъж имаш ли?

МАРИЯ <376>
Още не сме се оженили, но може би
тази година ще го направим. И ще
те поканя на сватбата.

НИКИ <377>
Не, мерси. Аз не обичам сватби.
Заради шаферките – нали се сещаш.

Мария се усмихва. Ники продължава да рисува баща си.

НИКИ (CONT'D) <378>
Ще ми направиш ли мляко с какао?

МАРИЯ <379>
Сега? Преди вечеря?

НИКИ <380>
Не знаеш ли, че пия след училище?
За успокоение на нервите е.

МАРИЯ <381>
Какви нерви имаш ти?!

Мария се смее, нио става да му приготви млякото.

34 ИНТ. УЧИЛИЩЕ – КОРИДОР -- НОЩ

Родителската среща е свършила. Андреева догонва Диана в
коридора.

(CONTINUED)

АНДРЕЕВА

<382>

Госпожо...

Диана се спира.

АНДРЕЕВА (CONT'D)

<383>

Тука сте пропуснали няколко графи
в бланката за личните данни.

Андреева подава на Диана листа. Изглежда хладна и сърдита
заради спречкването по време на родителската среща.

АНДРЕЕВА (CONT'D)

<384>

Нужен ми е адрес на месторабота и
контакт и на двамата родители.

ДИАНА

<385>

Мъжа ми е в чужбина. За дълго.

АНДРЕЕВА

<386>

Все пак някакъв адрес има...

ДИАНА

<387>

Не разбирам за какво ви е – ако
има нещо, ще звъните на мен.

АНДРЕЕВА

<388>

Защо решихте, че ще ме учите как
да си върша работата. Представете
си, че ми направят проверка?

ДИАНА

<389>

Не знаех, че е толкова важно.

АНДРЕЕВА

<390>

Ако има някакъв проблем с бащата,
кажете, ще ви разбере.

ДИАНА

<391>

Естествено, че няма проблем.

АНДРЕЕВА

<392>

Ние сме елитно училище и тук си
има правила. Ако не ви устройват,
потърсете друго място...

ДИАНА

<393>

Добре, извинявам се. Не съм искала
да ви обидя.

Диана изважда химикалка от джоба си и написва.

ДЕТАЙЛ: Документ с графа – Баща – Месторабота: О.
Ливингстън, Антарктида.

Диана връща формуляра на Андреева, тя си слага очитала и
прочита с почуда написаното. Заглежда се след Диана, която
се отдалечава.

35 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ДИАНА -- НОЩ

Следващите сцени са на музика.

Диана отново броди из апартамента си, не може да заспи. Взима блистер с хапчета, но се отказва и го връща в кутията.

36 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ДИАНА - ДЕН

Мария и Ники са в детската стая. Разпънали са на земята голям картон и продължават да рисуват картината с Антарктида, която е почти завършена.

37 ЕКСТ. УЛИЦА -- ДЕН

Диана и Ники отново тичат за училище - закъснели са. По улиците има коледна украса.

38 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ДИАНА -- НОЩ

Мария, Ники и Диана са пред украсена елха и си разменят подаръци.

Мария гледа телефона с очакване.

Ники показва готовата си картина - пейзаж на Антарктида, с базата, две човешки фигури - мъжка и детска, и пингвин. Закачат я на стената.

39 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ДИАНА -- ДЕН

Диана се облича за работа пред огледалото в коридора. На звънеца се звъни и тя отваря. Мария е рошава, гримът ѝ е леко размазан, личи, че е плакала.

Диана я поглежда озадачена. Мария влиза и я прегръща.

МАРИЯ <394>
Не е отишъл на делото. На онази ѝ прилошало сутринта и припаднала.

ДИАНА <395>
Какво?

МАРИЯ <396>
Жена му. Снощи съм го чакала до 4 да се обади. И днеска пак не звъни.

ДИАНА <397>
Казах ти, няма да стане толкова лесно, колкото го мислиш.

МАРИЯ <398>
Сега трябвало да се грижи за нея. Ми да взема и аз да припадна.

Мария припряно се опитва да се събуе, но не може.

(CONTINUED)

МАРИЯ (CONT'D)

<399>

Ох, така ме стягат тия обувки... и
така – делото е отложено, чакат
нова дата.

Диана я гледа със съчувствие, опитва се да я успокои.

ДИАНА

<400>

Вътре има готово кафе. Направила
съм и принцеси да закусите...

Мария се сепва, сеща се за какво е дошла. В шок е.

МАРИЯ

<401>

Ох, извинявай, че така ама...
(сеща се отново)
Сега да му звънна ли?...

ДИАНА

<402>

Не знам, по-добре изчакай.

Диана облича палтото си, вече е съвсем готова.

МАРИЯ

<403>

Права си. И да се обади, няма да
вдигам.

Диана се чуди как да сложи край на разговора.

ДИАНА

<404>

Закъснявам...

МАРИЯ

<405>

ОК, тръгвай. Извинявай, че те
забавих.

Диана се усмихва и излиза от апартамента. Мария се обръща
към стаята, за да търси Ники.

МАРИЯ (CONT'D)

<406>

Никииии?

Мария поглежда към коридора.

CUT TO:

40 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ДИАНА – ХОЛ/СПАЛНЯ -- ДЕН

ХОЛ

Мария и Ники са легнали по корем на пода в хола пред
отворения лаптоп на Диана. До тях има чиния с остатъци от
закуската на Ники.

МАРИЯ

<407>

Ето, пишеш тука в търсачката...
примерно... Какво да напишем?

НИКИ

<408>

Чинчила.

(CONTINUED)

МАРИЯ <409>
Какво?!

НИКИ <410>
Чин-чи-ла.

Мария кимва и написва думата.

МАРИЯ <411>
После натискаш ентер и...хоп...

На екрана излизат снимки на животинчето. Ники е впечатлен,
Мария се умилява.

МАРИЯ (CONT'D) <412>
Ама това е много сладичко...

НИКИ <413>
А защо се казва сърфиране като
няма нито море, нито сърф?

В този момент ѝ звъни телефонът. Тя го взима и вижда, че е
Наско. Сърдито го оставя обратно на пода.

НИКИ (CONT'D) <414>
Няма ли да вдигнеш?

МАРИЯ <415>
Няма.

НИКИ <416>
Не е културно така.

Телефонът не спира да звъни. Мария не успява да го игнорира
и нервно го взима. Тръгва към коридора, за да говори.

МАРИЯ <417>
Сега се връщам.

КОРИДОР:

Притваря вратата към хола и вдига троснато.

МАРИЯ (CONT'D) <418>
Да? Какво искаш...? Лошо ми е и ми
се вие свят. Жена ти как е?

Мария слуша внимателно. Чува нещо, което я изненадва.

МАРИЯ (CONT'D) <419>
Има ли нова дата за делото?... не
знам... според мен пак ще направи
някоя сцена... Обещавах ли?

Мария слуша няколко секунди и се усмихва доволно. Рязко
променя изражението и интонацията ѝ става мила.

МАРИЯ (CONT'D) <420>
... и на мен ми липсваш... не мога
да изляза. Гледам детето на една
приятелка...

(CONTINUED)

Мария се върти притеснено и поглежда към хола.

МАРИЯ (CONT'D) <421>
Имам скайп, да. Добре, ще ти звънна
след малко.

Мария затваря телефона и влиза при Ники.

ХОЛ

МАРИЯ (CONT'D) <422>
Миличък, оказа се, че имам спешен
разговор по скайп.

Тя взима лаптопа на Диана и тръгва да излиза.

Ники я гледа с недоумение.

НИКИ <423>
Тъкмо търсех драконов гущер.

МАРИЯ <424>
Ще го намерим после... Моля те,
само да пазиш тишина, докато говоря
и... не ме прекъсвай, защото ми е
много важно.

НИКИ <425>
(мрънка)
А аз какво да правя...

МАРИЯ <426>
Ти... си пусни телевизора.

Ники кимва объркано. Мария излиза.

СПАЛНЯ:

Мария пуска скайпа и си слага слушалки. Оправя си набързо
косата. Екрана срещу нея светва, свързала се е с Наско.

МАРИЯ (CONT'D) <427>
Наистина ли ти липсвам? Ама колко
точно?

Мария се усмихва свенливо.

МАРИЯ (CONT'D) <428>
Стига... Сега ли?!
(киска се)
Добре. Чакай малко.

Мария скача и заключва вратата. Връща се и слага слушалките.

МАРИЯ (CONT'D) <429>
Готова съм.

Мария е развълнувана.

CUT TO:

(CONTINUED)

ХОЛ:

Ники е с дистанционното в ръка и гледа анимационно филмче. Не му е интересно и превключва на друг канал. Попада на новини.

ВОДЕШ-ГЛАС

<430>

Министерството предвижда 340 хиляди лева за провеждане на изпитните матури. Парите ще отидат за ангажирането на двойно повече квестори...

Ники е недоволен и превключва на друг канал. Попада на документален филм.

ДИКТОРСКИ ГЛАС

<431>

Бременността при рисовите продължава между 67 и 74 дни. Те изграждат гнезда в ровове или клони на паднали дървета...

Ники отново натиска копчето.

ВОДЕЩ 2 - ГЛАС

<432>

Всички са в очакване на българската експедиция, която днес се завръща от мисията в Антарктида.

Ники е в ступор.

ВОДЕЩ 2 - ГЛАС (CONT'D)

<433>

Делегация от Външно министерство ще ги посрещне лично на летището след по-малко от час.

Ники остава за няколко секунди като вкаменен пред телевизора, след това надава радостен вик.

ВОДЕЩ 2 - ГЛАС

<434>

Експедицията се връща предсрочно, заради изригването на вулкана на остров Дисепшън, в непосредствена близост до остров Ливингстън.

Ники е зяпнал екрана с широко отворени очи.

ВОДЕЩ 2 - ГЛАС (CONT'D)

<435>

Пострадали няма. Професор Пимпирев е взел решение да прекрати мисията като превантивна мярка при евентуално ново изригване...

Ники изтичва до вратата на спалнята и понечва да почука, но се спира. Заслушва се.

CUT TO:

СПАЛНЯ:

(CONTINUED)

Мария се е излегнала на леглото, а е сложила лаптопа на нощното шкафче. Разголила си е едното рамо. Чува нещо, което я кара да отвори широко уста.

МАРИЯ <436>
И после?...

Мария се изсмива галъовно.

CUT TO:

КОРИДОР:

Ники се колебае и се отказва да влиза.

Награбва якето си, захвърлено на дивана и бързо го облича. После изхвърча от стаята.

ВОДЕШ 2 -ГЛАС <437>
А сега новини от света. Английското кралско семейство представи пред британския парламент проекто-бюджет за образованието на принц Джордж и принцеса Шарлот...

След секунда влиза обратно с обувките от коридора, взима химикалка и хартия и започва да пише бележка с разкривени букви и много грешки. Развълнуван е.

ДЕТАЙЛ: текст на бележката- "Утивам на летиштето татко си доиде!!!!!!! НИКИ"

Оставя бележката на масата и изхвърча светкавично.

41 ИНТ. ОЧНА КЛИНИКА - КАБИНЕТ НА ДИАНА -- ДЕН

Диана е с Пациентът от сцена 25. Радиото е пуснато. Той е видимо недоволен е и държи очила с големи лупи.

ПАЦИЕНТ <438>
В такава мъгла не съм бил от 78-ма, като изкачих Черни връх през зимата.

ДИАНА <439>
Дайте да видя предписанието.

Диана разглежда очилата и рецептата, която е написала.

ПАЦИЕНТ <440>
Не мога една краставица да нарежа, ще се заколя.

В този момент по радиото приключва песен и започват новини.

ВОДЕШ-ГЛАС <441>
Обедната емисия новини, представена от Мирослав Дунчев.

ДИАНА <442>
Я ги сложете.

(CONTINUED)

ВОДЕШ-ГЛАС

<443>

След половин час се очаква
българската експедиция в Антарктида
да кацне на летище София.

Диана се напруга и зяпва в уредбата. Пациентът слага очилата.

ВОДЕШ-ГЛАС (CONT'D)

<444>

Журналисти, близки и служители на
Външно министерство ще посрещнат
хората от експедицията...

Диана се изправя рязко и седи няколко мига като вцепенена.

ВОДЕШ-ГЛАС (CONT'D)

<445>

...които се връщат предсрочно,
поради избухването на вулкана на
остров Дисепшън.

Диана поглежда отново пациента – очите му изглеждат комично големи през стъклата.

ПАЦИЕНТ

<446>

В момента, ако ми кажат, че сте
английската кралица, ще им повярвам.

ИАНА

<447>

Извинете, но трябва да се обадя...

Диана взема телефона си и звъни вкъщи. Пациентът я наблюдава в недоумение. Телефонът дава свободен сигнал.

INTERCUT WITH:

42 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ДИАНА -- ДЕН

Мария е свалила едната презрамка на сутиена си и тъкмо се кани да свали и другата, когато телефонът ѝ започва да звъни. Мария го поглежда недоволно и решава, че трябва да вдигне.

МАРИЯ

<448>

Ох, чакай, че... айде ще ти звънна
след малко.

Мария сваля слушалките и затваря лаптопа. Вдига телефона и говори троснато.

МАРИЯ (CONT'D)

<449>

Да!

Диана вече е загубила търпение.

ИАНА

<450>

Какво прави Ники?

МАРИЯ

<451>

Откъде да знам. Гледа телевизия.

(CONTINUED)

ДИАНА <452>
 Мария, веднага спри телевизора!

МАРИЯ <453>
(гузно)
Защо?... Не му ли даваш да гледа?

ДИАНА <454>
 Експедицията е във всички новини!

Мария е ужасена.

ДИАНА (CONT'D) <455>
 Връщат се предсрочно. Спри
 телевизора!

Мария скача и тръгва към вратата, но се спира, за да се оправи, защото е разголена. Отключва вратата и излиза в хола.

ХОЛ

Оглежда се - Ники го няма. Тя гаси телевизора.

О, Боже. МАРИЯ <456>

ДИАНА <457>
Какво става?

МАРИЯ
Ники? . . . Ники! <458>

Мария тръгва да го търси и вижда оставената бележка.

ДИАНА <459>
 Кажи ми какво става?

МАРИЯ <460>
Диди... оставил е бележка, че отива
на летището...

... Стой там и чкай! ДИАНА <461>

CUT TO:

КЛИНИКА

Диана пъха телефона в джоба си и бързо си взима якето.

ДИАНА (CONT'D) <462>
 Извинявайте, викат ме по спешност.

Диана отваря вратата.

ПАЦИЕНТ <463>
А, не. Втори път ме гоните.

Пациентът се изправя.

(CONTINUED)

ДИАНА

<464>

Моля ви, господине, трябва да
тръгна.

ПАЦИЕНТ

<465>

Значи аз си плащам тука, а вие се
подигравате с мен!

Диана го побутва към вратата.

ДИАНА

<466>

Всичко е наред с очилата, ще им
свикнете.

Диана бързо заключва вратата и изтичва по коридора.
Пациентът поклаща заплашително глава.

43 ИНТ. МЕТРОСТАНЦИЯ -- ДЕН

Ники е в метрото. Объркано оглежда табелите на перона, но не успява да се ориентира. Хората го подминават и не го забелязват, някои дори се бутат в него.

Ники се премества на другата линия и отново оглежда табелите. Вижда картинка на самолет и надпис "ЛЕТИЩЕ".

В този момент на перона пред него спира влак. Ники бързо се качва, превъзбуден е.

44 ЕКСТ. УЛИЦА -- ДЕН

Диана се качва в паркираната си кола. При потеглянето се удря силно в предния автомобил, но продължава. Шофира нервно.

45 ИНТ. ЛЕТИЩЕ -- ДЕН

Ники се надига на пръсти, търси с поглед баща си. Репортерите са се събрали и очакват експедицията.

46 ИНТ. КОЛА -- ДЕН

Диана пътува към летището и прави рисковани маневри.

47 ИНТ. ЛЕТИЩЕ -- ДЕН

Журналистите са в очакване. РЕПОРТЕР говори по телефона.

РЕПОРТЕР

<467>

Кацнаха, да... Току що. Мога да се
включа след спортните.

Ники е нетърпелив. Вперил е поглед във вратата, откъдето ще излязат пристигащите.

48 ЕКСТ. ПРЕД ЛЕТИЩЕТО -- ДЕН

Диана спира на забранено място и изскача от колата. ПОЛИЦАЙ, който стои наблизо, я зяпва учудено и тръгва след нея.

(CONTINUED)

ПОЛИЦАЙ

<468>

Госпожо! Тоя знак не го ли
познавате.

Тя продължава напред. Мъжът е възмутен, настига я.

ПОЛИЦАЙ (CONT'D)

<469>

Извинете! Мръднете си колата.
Паркингът е долу.

Диана го поглежда разтревожена.

49 ИНТ. ЛЕТИЩЕ -- ДЕН

Вратите се отварят и пътниците започват да излизат.
Репортерите наобикалят шефа на експедицията.

РЕПОРТЕР

<470>

Professor Пимпирев, има ли
пострадали от вулкана? Щети?

ПИМПИРЕВ

<471>

Не, не, пострадали няма. Всички
сме налице. Вулканът не ни изненада,
следим активността му от седмици.

РЕПОРТЕР

<472>

А щети по базата?

ПИМПИРЕВ

<473>

Когато тръгвахме, всичко беше наред.
Колегите ми съобщиха обаче, че в
момента няма никаква сателитна
видимост. Заради пепелта.

Ники се промушва през тълпата и търси баща си. Дърпа мъж
за якето, но, когато мъжът се обръща, Ники вижда, че не е
татко му. Продължава да се промъква между хората.

50 ЕКСТ. ПРЕД ЛЕТИЩЕТО -- ДЕН

Полицаят е хванал Диана за лакътя, тя се дърпа.

ДИАНА

<474>

Вие идиот ли сте? Казвам ви, че
детето ми избяга.

Тя се отскубва и мята му ключовете от колата в ръцете му.

ДИАНА (CONT'D)

<475>

Ето. Щом толкова ви пречи.

ПОЛИЦАЙ

<476>

Аз да не съм пиколо!

Диана вече влиза тичайки в сградата на летището.

51 ИНТ. ЛЕТИЩЕ -- ДЕН

Диана се оглежда панически. Не може да види Ники сред
тълпата.

(CONTINUED)

В този момент Ники различава "Мишо" от снимката и го дърпа. Мъжът е Петър, той поглежда Ники озадачен.

НИКИ <477>
Тати с теб ли е?

Петър недоумява, усмихва се.

Диана с ужас разпознава човека от снимката. Тя разбутва хората, за да стигне до Ники.

ПЕТЪР <478>
Кой е баща ти?

НИКИ <479>
Симо. Разказвал ти е за мен.

Петър не може да разбере за кого става дума.

НИКИ (CONT'D) <480>
Ето.

Ники му бутва пред лицето снимката. Петър я взима, удивен да види себе си и останалите си колеги заедно със Симо. Разбира, че това е колаж. Объркан е.

ПЕТЪР <481>
Ами това не е...

Диана вече се приближава до тях и Ники я вижда.

НИКИ <482>
Мамо, намерих чичо Мишо.

Петър още по-учуден поглежда Диана.

НИКИ (CONT'D) <483>
Къде е тати, защо още не излиза?

ПЕТЪР <484>
Ами татко ти не е с нас.

НИКИ <485>
Как така?

Ники се вцепенява. Диана поглежда умолително Петър.

ДИАНА <486>
Защото се е наложило да остане на Антарктида.

Диана отново отправя отчаян поглед към Петър, той не разбира какво се случва. Ники е на път да се разплаче.

ДИАНА (CONT'D) <487>
Някой трябва да се грижи за базата. Нали?

Ники също поглежда Петър.

(CONTINUED)

НИКИ <488>
Защо точно татко ми?

ДИАНА <489>
Ами защото...

Ники е силно притеснен, нервно пристъпва от крак на крак.
Петър вижда, че трябва да помогне и лъже неуверено.

ПЕТЪР <490>
Защото е най-смел от всички.

НИКИ <491>
Ами вулкана?! Ако лавата го
затрупа?!

Диана и Петър се споглеждат. Диана е безпомощна.

ПЕТЪР <492>
Ако стане опасно, ще се скрие при
испанците. Те са от другата страна
на хълма...

НИКИ <493>
И няма да пострада?

ПЕТЪР <494>
Гарантирам ти. Той е страхотен
учен и предвижда всичко с невероятна
точност.

Ники примигва и го гледа изпитателно. Диана е напрегната
дали лъжата ще мине. Накрая Ники кимва.

НИКИ <495>
И кога ще се върне?

ПЕТЪР <496>
Не знам кога...

Ники е силно разстроен и ще се разплаче. Петър го съжалява.

ПЕТЪР (CONT'D) <497>
Но ме помоли да ти дам това...

Петър рови из джобовете си и изважда измачкано шоколадче.

ПЕТЪР (CONT'D) <498>
Много, много специален шоколад,
който го изяде, става силен и смел.

Ники взима шоколада. Диана благодари с поглед на Петър.

52 ЕКСТ. ПРЕД ЛЕТИЩЕТО -- ДЕН

Ники е в колата и яде шоколада, разстроен е. Петър и Диана
са леко встрани и разговарят.

(CONTINUED)

ДИАНА

<499>

Много ви благодаря. Ако мога нещо да направя за вас... да ви проверя диоптрите или друго?

Петър я поглежда изненадано. Тя се засмива насила.

ДИАНА (CONT'D)

$\langle 500 \rangle$

Шегувам се. Понеже съм очен лекар...

ПЕТЪР

<501>

Извинете, че питам... но каква е тая история с баща му?

ДИАНА

<502>

Лична е.

ПЕТЪР

<503>

Ама той... нищо не разбирам.

ДИАНА

<504>

Не е нужно. Довиждане.

Диана се качва в колата. Петър остава загледан след нея. После вижда, че Пимпирев му махва от другата страна на паркинга и се насочва натам.

53 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ДИАНА -- НОЩ

Ники е в леглото си, потиснат. Диана е седнала до него с купчина стари принтирани имейли от баща му. Чете му.

ДИАНА

<505>

Бурята продължи близо три дни. Когато отмина, намерихме останки от пиратски кораб, потънал преди много години. Вълнението го беше изхвърлило на брега. Корабът беше пълен със съкровища и ти изпращам тайно този старинен джобен часовник. Искam да знаеш, че ми липсваш много и всяка секунда мисля за теб. Хиляда ледени целувки. Тати.

Ники не получава никакво успокоение от прочетеното писмо.

НИКИ

<506>

Сега това за тюлена.

ДИАНА

<507>

Вече по три пъти ги прочетохме.

НИКИ

<508>

Искам за тюлена.

ДИАНА

<509>

Добре, но после заспиваш.

Диана намира писмото за тюлена.

ДИАНА (CONT'D)

 $\langle 510 \rangle$

Здравейте, Ники и Диди. Случи ми се нещо и бързам да ви разкажа. Вчера попаднах в ледена клопка. Парче лед се отчупи от айсберга и ме отнесе в океана като на сал.

Диана забелязва, че Ники плаче.

ДИАНА (CONT'D)

 $\langle 511 \rangle$

Ей, ей. Какво има?

НИКИ

<512>

Защо татко не си идва? Защото съм бил лош ли?

ДИАНА

<513>

О, миличък. Откъде ти хрумна?

Диана го прегръща и нежно избърсва сълзата му.

ДИАНА (CONT'D)

<514>

Татко ти те обожава и никога, никога няма да спре да те обича. А ти не си лош! Защо говориш такива неща?

НИКИ

<515>

Тогава защо не си идва?

ДИАНА

<516>

Нали ти каза чичо Мишо? Останал е да пази базата.

НИКИ

<517>

Колко време?

ДИАНА

<518>

... Може би до лятото.

НИКИ

<519>

Ами ако вулкана го затрупа докато
спи?

ЛИАНА

<520>

Не се бой, миличък. Той е в
безопасност, нали чу. И съм сигурна,
че той иска да бъдеш силен.

НИКИ КИМВА.

ДИАНА (CONT'D)

<521>

Ако разбере, че плачеш, много ще се натъжи. Няма да си мислиш такива неща. Ти си толкова добро момче.

Ники преглъща сълзите си и се опитва да се успокои.

ДИАНА (CONT'D)

<522>

Искаш ли да ти разкажа за едно дете, което живееше на нашата улица (MORE)

(CONTINUED)

ДИАНА (CONT'D) <523>
като бях малка? Правеше страхотни
бели и побъркваше родителите си.

НИКИ <524>
Смешни ли са?

Много смешни. Хайде обърни се, ще
те погалья.

Диана обръща Ники към стената и почва да го гали по главата.

ДИАНА (CONT'D) <526>
 Значи един ден това дете беше решило
 да слезе тайно в мазето...

Ники е успокоен.

54 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ДИАНА-- НОШ

Мария прави чай, личи, че е много притеснена. Диана се връща от детската стая. Мария ѝ подава една от чашите.

МАРИЯ <527>
Направих ти маточина. Ще те отпусне
бързо.

Диана не посяга за чашата, гледа навъсено Мария.

МАРИЯ (CONT'D) <528>
Да ти сложа ли захар? Или мед?

ДИАНА <529>
Как можа да го изпуснеш?!

МАРИЯ <530>
Извинявай! Не предполагах, че ще
изчезне без да се обади...

ДИАНА <531>
Ти къде беше?

МАРИЯ <532>
(неубедително)
В тоалетната... От време на време
и на мен ми се налага.

Диана въздъхва, този разговор ѝ е неприятен.

МАРИЯ, ДИАНА <533>
Мария, видях лаптопа.

Мария е смутена.

ДИАНА (CONT'D) <534>
 Но, честно, това не ме интересува.
 Ники щеше да разбере.

Мария мълчи за момент сконфузено, после минава в атака.

(CONTINUED)

МАРИЯ <535>
А не мислиш ли, че е време да му
кажеш? Нали трябваше след Коледа?...
Коледа мина преди месец.

ДИАНА <536>
Е, не съм му казала.

МАРИЯ <537>
А онова нещо беше преди 5 месеца!

ДИАНА <538>
Не се чувствам готова.

МАРИЯ <539>
Като бягаш, не си помагаш. Колко
още ще отлагаш?

ДИАНА <540>
Колкото ми е нужно.

МАРИЯ <541>
Вместо да продължиш напред... Да
си намериш друг човек.

Диана подскача при тази мисъл, отговаря рязко.

ДИАНА <542>
Глупости.

МАРИЯ <543>
Защо, какво лошо има? Аз ще те
запозная с някой!

ДИАНА <544>
(иронично)
Благодаря ти, ако може да е женен.

Мария се засяга, отговаря след пауза.

МАРИЯ <545>
По-добре да е женен, отколкото на
Южния полюс... или на Луната!

ДИАНА <546>
Мислех, че ме разбираш. Наистина.

Диана ѝ обръща гръб и сяда уморено на дивана. Мария вече
съжалява за думите си. Отива до нея с чашата чай.

МАРИЯ <547>
Извинявай. Искам само да ти помогна.

ДИАНА <548>
Знам. И съм ти безкрайно благодарна.

МАРИЯ <549>
Аз също си имам проблеми. Не
издържам вече с тоя развод.

Диана я прегръща. Мария избърсва сълза от бузата си.

55 ИНТ. КЪЩА НА АНДРЕЕВА -- НОЩ

Андреева гледа телевизия, докато педантично подрежда измитите вилици и лъжици в чекмеджето.

Вниманието ѝ е привлечено от предаването, в което гостува ръководителят на току-що завърналата се експедиция в Антарктида – проф. Пимпирев.

ВОДЕЩ-ГЛАС

<550>

И така, с нас е професор Пимпирев –
ръководител на експедицията, която
се завърна от Антарктида.

Андреева спира да подрежда приборите си и се заглежда внимателно.

ВОДЕЩ-ГЛАС

<551>

Изключително интересен гост, с
когото ще говорим за ледения
континент. Професор Пимпирев, какво
е положението на остров Ливингстън
в момента?

ПИМПИРЕВ

<552>

Вулканът на остров Дисепшън бълва
постоянно пепел и в радиус от над
40 километра се разстила облак от
прахови частици. Има риск от силни
трусове, които могат да предизвикат
цунами.

ВОДЕЩ-ГЛАС

<553>

... и това е заплаха за нашата
база.

ПИМПИРЕВ

<554>

Така е, затова решихме да
предприемем превантивни мерки и да
се приберем.

ВОДЕЩ-ГЛАС

<555>

Колко от вас се прибраха?

ПИМПИРЕВ

<556>

О, всички. Колегите от другите
бази също се евакуираха. Да
припомня, че при предишното
изригване на Дисепшън, са били
унищожени напълно двете бази там...

Андреева е изпълнена с любопитство, сяда срещу телевизора.

56 ИНТ. ПРИРОДОНАУЧЕН МУЗЕЙ -- ДЕН

Андреева развежда класа в музея. Ники е провесил тюленовия зъб на врата си. Нахлува, следван от другите деца, в сектора с арктическите животни. Андреева се опитва да ги укроти.

(CONTINUED)

АНДРЕЕВА

<557>

Моля, никой да не тича. Чухте ли
ме? Йоане, не пипай експонатите!

Никой не ѝ обръща внимание. Децата слушат разказите на
Ники.

НИКИ

<558>

Това тук е кралски пингвин. Те са
най-големите. Сега на Антарктида
са останали само те и баща ми.

Покрай тях минава МУЗЕЕН СЛУЖИТЕЛ и Вальо го спира.

ВАЛЪО

<559>

Извинете...

Музейният служител се спира.

ВАЛЪО (CONT'D)

<560>

Кажете, че мъжкия императорски
пингвин мъти яйцата, а не женския?

Ники чува въпроса и се обръща. Всички деца се заслушват.

СЛУЖИТЕЛ

<561>

Да, женските снасят и тръгват да
търсят храна, а мъжките мътят
яйцата. Държат ги в специфична
гънка между краката си и така ги
топлят.

Вальо се обръща победоносно към Ники.

ВАЛЪО

<562>

Видя ли?

НИКИ

<563>

Да... Ама на Антарктида има порода,
от която женските мътят.

СЛУЖИТЕЛ

<564>

И как се казва тая порода?

НИКИ

<565>

Не се сещам сега.

Служителят му намигва и отминава. Вальо се присмива и
затичва към следващата зала. Децата хукват след него.

Ники се опитва да ги последва, но Андреева го спира.

АНДРЕЕВА

<566>

Ники? Кък е баща ти, чух, че
експедицията се е върнала.

НИКИ

<567>

Той остана. За да поддържа базата.

Андреева е объркана. Ники разбира погрешно смущението ѝ.

(CONTINUED)

НИКИ (CONT'D)

<568>

Спокойно, госпожо. Ако усети, че става опасно, ще отиде при испанците. Те са от другата страна на хълма.

Андреева кимва замислено. Ники хуква след децата.

57 ИНТ. ПРИРОДОНАУЧЕН МУЗЕЙ -- ДЕН

Децата са превъзбудени, обиколката на музея е приключила и те се скупчват на входа, където си обличат якетата.

Възпитателката Андреева закопчава палтото си, оглеждайки се доволно във витрината на сувенирния магазин. После се обръща към децата и се опитва да овладее хаоса.

АНДРЕЕВА

<569>

Хайде, по-стегнато се обличайте, бусът ни чака.

Андреева вижда, че никой не я слуша. Тя повишава тон.

АНДРЕЕВА (CONT'D)

<570>

Я да видя кой не е готов?

Децата млъкват и продължават да се обличат.

АНДРЕЕВА (CONT'D)

<571>

Станяхме за смях на целия музей. По-лоши деца не са идвали тука.

Децата се подреждат в колона по двама и чакат. Ники е сред тях, на врата му виси тюленовия зъб, окачен на връв.

АНДРЕЕВА (CONT'D)

<572>

Готови ли сте? По двама, за ръка.

Едно момиченце се провиква.

МОМИЧЕ 1

<573>

Госпожо, пишка ми се!

Всички се изсмиват. Андреева стисва зъби и въздиша дълбоко.

АНДРЕЕВА

<574>

Бързо, идвай.

МОМИЧЕ 2

<575>

И на мене ми се пишка.

Андреева бясно маха шала от врата си, горещо ѝ е. Обръща се към останалите деца.

АНДРЕЕВА

<576>

Да не съм ви чула гласовете.

Андреева повежда трите деца към тоалетните. Минават покрай Вальо, който се е залепил пред витрината на магазина и ококорено разглежда изложените ключодържатели – един от тях има същия зъб, като този на Ники.

(CONTINUED)

ВАЛЪО

<577>

Ей, вижте - тюленският зъб на Ники.

Няколко деца от края на редицата също се заглеждат.

ВАЛЪО (CONT'D)

<578>

Абе, Ники, ти от тука ли си го купи?

Ники се обръща изненадан, първоначално не разбира за какво говори Вальо. Вальо се провиква победоносно.

ВАЛЪО (CONT'D)

<579>

Зъбът на Ники е фалшив!

Другите деца започват да се смеят и да сочат с пръст Ники. Ники поглежда към витрината и също вижда ключодържателя.

НИКИ

<580>

Не е вярно!

ВАЛЪО

<581>

Да бе! Тука що има същия.

НИКИ

<582>

Баща ми ми го прати!

ВАЛЪО

<583>

Баба ти го е пратила.

МОМЧЕ 2

<584>

Баба му на Ники е тюлен.

Няколко деца започват да се смеят подигравателно.

ВАЛЪО

<585>

Ники е лъжееееец!

НИКИ

<586>

Не съм. Тоя е съвсем различен.

МОМЧЕ 2

<587>

Дай да ги сравним тогава.

Ники инстинктивно покрива зъба с длан, не иска да го даде. Вальо се приближава и посяга да му го вземе.

ВАЛЪО

<588>

Давай го! Измамник!

НИКИ

<589>

Не го пипай!

Вальо се дръпва леко стреснат, после се ухилва злорадо.

ВАЛЪО

<590>

Татко ти май се е бил с ключодържател? Ха-ха.

(CONTINUED)

НИКИ <591>
Върни си думите иначе ще те
сплескам!

ВАЛЪО <592>
Баща ти е тъпак.

Ники е силно притеснен, диша учестено. Оглежда ухилените лица на другите деца, обръща се и се опитва да се махне.

Вальо обаче се пресяга отзад и дърпва зъба от врата му. Децата надават победоносни викове. Ники е ядосан и уплашен. Скача върху Вальо и го поваля на пода. Възсяда го и започва да го налага. Двамата се сборичкват и дърпат връвта на зъба, а другите деца крещат и ги окуражават.

Ники е изпаднал в истерия. Затиснал е Вальо, който започва да плаче, и го налага на всяка своя дума.

НИКИ <593>
Няма... да ми пипаш...зъба! Той си
е мой... И е истински!

В този момент някой хваща ухото на Ники и го изправя на крака. Той вика от болка. Децата рязко млъкват.

Андреева пуска ухото му и го разтърсва за рамото.

АНДРЕЕВА <594>
Какво правите вие двамата?!

Двете деца не отговарят, гледат се ожесточено. Андреева помага на Вальо да се изправи и издърпва и неговото ухо.

Андреева ги държи с двете си ръце. Ники е все още нервен.

НИКИ <595>
Той ми взе зъба.

Андреева поглежда към Вальо.

ВАЛЪО <596>
Защото лъже, че е от тюлен, а тука
го има същия.

НИКИ <597>
От тюлен е. От баща ми е.

Андреева взима зъба от ръката на Вальо и го поглежда. Сравнява го с този на витрината – изглеждат еднакво.

АНДРЕЕВА <598>
Вальо, извини се, че си взел зъба.
Веднага.

ВАЛЪО <599>
Извинявай.

АНДРЕЕВА <600>
А ти се извини, че си излъгал.

НИКИ <601>
Не съм.

АНДРЕЕВА <602>
Този зъб е пластмасов, ето виж, че
струва 3 лева. Извини му се.

НИКИ <603>
Няма! Зъбът е от тюлен!!!

АНДРЕЕВА <604>
Ники, стига вече с тези измислици.

Ники отново изпада в истерия, крещи и се превива.

НИКИ <605>
От баща ми е. Няма да се извиня,
няма, няма!!!

Андреева е шокирана от реакцията му. Безсилна е. Всички
деца са замръзнали гледат случката втрещени.

58 ЕКСТ. УЧИЛИЩЕ - ДВОР -- ДЕН

Диана е дошла за Ники и Андреева ѝ е преразказала ситуацията
в музея. Диана е изненадана, чувства се неудобно.

ДИАНА <606>
Никога досега не се е случвало.

АНДРЕЕВА <607>
Едвам ги разтървах. Беше в истерия.

Диана поглежда към Ники, който седи малко встрани на пейка
и чака. Забил е поглед в земята.

ДИАНА <608>
Съжалявам, ще говоря с него.
Наистина съм изненадана.

АНДРЕЕВА <609>
Така ли?

Андреева поглежда изпитателно Диана.

Ники се заглежда към другия край на двора, където бащата
на Вальо грубо влачи сина си за раницата. Вальо е засрамен.

АНДРЕЕВА - ГЛАС <610>
Аз не съм изненадана изобщо. Детето
има проблеми с агресията и трябва
да му обърнете внимание.

Бащата набутва Вальо на задната седалка в паркирания до
входа на двора автомобил. Ники плахо поглежда майка си.

АНДРЕЕВА <611>
Разбирам, че сте самотна майка и
ви е трудно, но може да говорите с
психолога...

Диана е обидена от обвинението и подскача.

Моля?! ДИАНА <612>

АНДРЕЕВА <613>
Не искам да ви засягам, но аз го
наблюдавам и... виждам отклонения.

Отклонения?! ДИАНА <614>

АНДРЕЕВА <615>
Знаете ли какви измишльотини
разказва. Децата почват да му се
подиграват, как няма да се сбие?

ДИАНА <616>
Той е на осем! Има развита фантазия.

АНДРЕЕВА <617>
А аз съм педагог от 23 години и
знам какво е фантазия. Това е друго.
Трябва като родител да помислите...

Диана не издържа и повишава тон.

ДИАНА <618>
Не ми казвайте какво да правя!

Андреева прави крачка назад.

АНДРЕЕВА <619>
Айде да се успокоите.

ДИАНА <620>
Спокойна съм.

АНДРЕЕВА <621>
 Детето гледа как ми крещите. После
 всички сте много изненадани защо
 са агресивни и се бият. Те попиват.

Диана се сепва. Осъзнава, че може би е прекрачила границата на добрия тон и ѝ става неудобно.

ДИАНА <622>
Добре, съжалявам.

АНДРЕЕВА <623>
Госпожо, искам само да ви помогна.
Наистина.

Диана само кимва и се запътва към Ники. Хваща го за ръка и двамата тръгват към изхода. Андреева ги изпраща с угрижен поглед.

59 ИНТ. КОЛА НА ДИАНА -- ДЕН

Диана шофира, но е напрегната и изнервена. Засрамена е от поведението на Ники и се опитва да говори сериозно с него.

(CONTINUED)

ИАННА <624>
И какво, сби се? Баща ти няма да е доволен като му кажа.

Ники гледа навъсен през прозореца и не ѝ отговаря.

Диана (CONT'D) <625>
Ники?

Ники не се обръща, стисва силно тюленовия зъб в юмрук.

НИКИ <626>
Този зъб истински ли е?

ДИАНА <627>
Говоря ти за друго сега. Не е хубаво
да се биеш, колкото и да си обиден.

Ники се обръща рязко към нея и я гледа сърдито.

...може да се ударите много лошо...

НИКИ <629>
Кажи ми - истински ли е!

ДИАНА <630>
 ... ако имаш проблем с някое дете,
 ще дойдеш и ще ми кажеш.

НИКИ <631>
(високо)
Истински ли е зъба?

Диана се сепва, също повишава глас в опит за самозащита.

ДИАНА <632>
Престани с този зъб! Нали ти писа,
че се е бил с огромен тюлен и го е
победил. Какво ти става?

Ники се сковава от извикването ѝ, свива се в седалката.

ДИАНА (CONT'D) <633>
 Извинявай... Искаш ли да отидем на
 кино и да забравим за тази случка.

НИКИ <634>
В Антарктида има ли магазини?

Ники е упорит. Диана с усилие се въздържа.

Не знам. ДИАНА <635>

Ники демонстративно хвърля зъба на седалката и се обръща отново към прозореца. Диана въздъхва уморено.

ДИАНА (CONT'D) <636>
 Дай да се разберем. Зъбът е от
 тюлен и го е пратил баша ти. Точка.

(CONTINUED)

НИКИ <637>
(без да се обръща)
А ти виждала ли си тюлен?

ДИАНА <638>
Не.

НИКИ <639>
Откъде тогава си сигурна?

Диана усеща, че няма да го убеди по този начин. Чувства се безсилна. Ники едва не се разплаква гняв и мъка.

60 ИНТ. БАИ -- ДЕН

В КАБИНЕТА:

Петър работи с професор Пимпирев.

Въвеждат данните от сондажите в Антарктида.

Кабинетът е със стари, тежки мебели; има геоложки уреди, кристали, карти, витрини с експонати, дебели прашни папки.

На стената има снимка на експедицията - същата като тази, която Ники притежава, но без добавеното лице на Симо.

Петър седи пред компютър. Професорът се е надвесил над рамото му двамата са загледани в монитора.

ПИМПИРЕВ <640>
Пусни ми данните от 25-ия метър.

Петър въвежда команди на клавиатурата.

ПЕТЪР <641>
Ето, виждаш ли - тоя пласт дава
съвсем други цифри. Казвам ти, че
много добре си спомням разликите...

ПРЕД ВРАТАТА:

На вратата има табелка БАИ. Диана и Ники са пристигнали.

ДИАНА <642>
Изчакай ме тук.

Диана почуква и отваря вратата.

В КАБИНЕТА:

Петър и професорът вдигат поглед изненадани. Диана влиза и притваря вратата зад себе си.

ДИАНА (CONT'D) <643>
Здравей... Много се извинявам,
дали е удобно да те видя за малко.

ПЕТЪР <644>
В момента съм малко зает и...

(CONTINUED)

ДИАНА <645>
 Да, да разбира се, ще те изчакам...

В този момент Ники нахълтва със зъба в ръка. Припрян е.

НИКИ <646>
Това от тюлен ли е?

Диана <647>
Ники!

Пимпирев се засмива и потупва Петър по рамото.

ПИМПИРЕВ <648>
Хайде, вижте се. Трябва да обръщаме
внимание на младите изследователи.

Петър става от компютъра и отива към Диана и Ники.

ПЕТЪР <649>
 Тъъ... Професоре, това са Ники
 и... майка му...

Диана подава ръка на Пимпирев.

Диана. Приятно ми е. <650>

ПЕТЪР <651>
Ники, това е най-главният професор
тука.

НИКИ <652>
Така ли?
(към Пимпирев)
Ти шеф ли си на татко?

Пимпирев поглежда недоумяващо към Петър, който му прави отчаян знак да потвърди.

ПИМПИРЕВ <653>
Шеф съм на всички.

Пимпирев се смее. Петър бърза да отклони темата.

ПЕТЪР <654>
Какво става?

Спорим дали този зъб е от тюлен...

НИКИ <656>
 Кажи ми честно - истински ли е?

Диана го дръпва за рамото, за да го накара да замълчи и бърза да разкаже версията си на Петър.

БАША
Баща му му го прати от Антарктида...

НИКИ <658>
А един тъпак от училище каза...

ДИАНА <659>
Ники!

НИКИ <660>
Един от училище каза, че не е истински.

Пимпирев е заинтригуван и се заслушва в разговора.

ПЕТЪР <661>
Нищо не разбирам.

Диана го гледа настойчиво, като в очите ѝ се чете молба.

ДИАНА <662>
Симо му написа писмо, че се е бил с тюлен и му е извадил зъба. А после Ники е видял подобен зъб – ключодържател в магазина на музея и сега е объркан... затова дойдохме теб да те питаме...

Диана подканва Петър с поглед.

ПЕТЪР <663>
Аха... я да видя.

Петър взима зъба и го оглежда към прозореца.

ПЕТЪР (CONT'D) <664>
О да, това е зъб от леопардов тюлен. Около 4-5 годишен.

НИКИ <665>
Леопардов! Те са огромни, достигат до 400 килограма и се гмуркат до 300 метра.

ПЕТЪР <666>
Ти много знаеш, бе.

НИКИ <667>
И си сигурен, че е истински?

ПЕТЪР <668>
Абсолютно.

НИКИ <669>
А ти видя ли татко като се би с него?

Петър не иска да лъже детето, но се примирява.

ПЕТЪР <670>
О, не, ако го бях видях, щях да се наакам в гащите.

Ники се смее.

(CONTINUED)

ПЕТЪР (CONT'D) <671>
Всички си мислят, че са мили
животни, а те са си страшни хищници.

ИАНА <672>
Ето, сега доволен ли си? Айде да
оставим Мишо да работи.

НИКИ <673>
А защо в музея продават същите
зъби?

Диана и Петър се споглеждат.

ПЕТЪР <674>
Ааа това ли? Ами защото...

ИАНА <675>
Хайде да тръгваме. Мишо е зает.

ПЕТЪР <676>
Не, не, няма проблем.
(уверено)
Ние им ги носим. Имаме договор да
доставяме по десет килограма зъби
годишно. За сувенири.

Ники е впечатлен. Пимпирев се разсмива дискретно.

ПЕТЪР (CONT'D) <677>
И да ти кажа, поне два килограма
ги осигурява баща ти.

В този момент Диана вижда снимката от експедицията и се
опитва да застане така, че да попречи и на Ники да я види.
Петър забелязва това и реагира бързо.

ПЕТЪР (CONT'D) <678>
Искате ли да разгледате музея на
института?

НИКИ <679>
Еха...

ПИМПИРЕВ <680>
Нека аз разходя младежа. Нали съм
най-главен все пак...

Петър кимва безпомощно на професора, а той му намигва и му
се усмихва с разбиране. Четиримата излизат от стаята.

61 ИНТ. БАИ -- ДЕН

Ники разглежда в захлас музея. Пимпирев тихо му обяснява
за всеки експонат. От време на време Ники възкликва силно.

НИКИ <681>
Уау!

Диана и Петър са изостанали далече от тях. Петър се опитва
да подхване разговор, но е непохватен.

(CONTINUED)

ПЕТЪР

<682>

Аз съм Петър, между другото.

Диана поглежда към Ники.

ДИАНА

<683>

Днеска си Мишо...

Петър се усмихва.

ПЕТЪР

<684>

А... къде всъщност е баща му?

(смуцава се)

Ако не е нахално да попитам, де.

ДИАНА

<685>

Нахално е.

ПЕТЪР

<686>

Но го няма. Нали?

Диана кимва утвърдително.

ПЕТЪР (CONT'D)

<687>

Значи не е много умен този Симо...

да ви остави сами.

Диана го поглежда косо, но размисля и отговаря меко.

ДИАНА

<688>

Благодаря, че пак ми помогна.

ПЕТЪР

<689>

А, моля. Ако имаш нужда от други
костни експертизи или артефакти...

Петър едва сдържа усмивката си.

ДИАНА

<690>

Надявам се да не се налага повече.

ПЕТЪР

<691>

А някой ден да излезем... на кафе?

Диана е изненадана, понечва да го отреже.

ПЕТЪР (CONT'D)

<692>

Не за друго, а за да ме видят
колегите с хубава жена. Професорът
ме бързика, че си падам само по
тюлени.

ДИАНА

<693>

Съжалявам. Не мога да ти помогна.

В този момент Ники дотичва при тях. Пимпирев им махва за
движдане и си излиза.

(CONTINUED)

НИКИ <694>
Чичо Мишо, може ли да дойдеш в
училище да им обясниш на тия тъпаци
за зъба?

ДИАНА <695>
Ники, моля те...

ПЕТЪР <696>
Ами... Може... Хайде да ти звънна
като съм свободен.

НИКИ <697>
Супер. Мамо, дай му твоя номер.

ДИАНА <698>
И дума да не става. Не го занимавай
с глупости...

НИКИ <699>
(наистоятелно)
Хайде дай му го – човекът иска да
се обади!

Диана и Петър се споглеждат. Той се усмихва и вдига невинно
рамене. Диана вади от чантата си визитка и му я подава.

62 ИНТ. МАЛЪК РЕСТОРАНТ -- ДЕН

Диана и Мария седят на маса в кафене. Диана е в обедна
почивка. Хранят се в заведение близо до клиниката, санитар
в болнични дрехи си взима храна за навън и излиза.

Мария току-що е чула цялата история със зъба и Петър.

МАРИЯ <700>
И казваш този Петър е хубавец...
Много интересно.

ДИАНА <701>
Казах, че е симпатичен... От целия
разказ само това ли чу?

МАРИЯ <702>
Женен ли е?

ДИАНА <703>
Не съм го питала.

МАРИЯ <704>
А трябваше.

МАРИЯ (CONT'D) <705>
Накара го и него да лъже, така ли?

ДИАНА <706>
Даже и професора...

(CONTINUED)

МАРИЯ <707>
Не мислиш ли, че това излиза извън контрол?

ДИАНА <708>
Да, мисля.

МАРИЯ <709>
Трябва да му кажеш.

ДИАНА <710>
Ще му кажа...

МАРИЯ <711>
Кога?

Диана преглъща, колебае се за миг.

МАРИЯ (CONT'D) <712>
Ако искаш, ще ти помогна, ще дойда и аз...

ДИАНА <713>
Няма нужда. Ще го направя довечера.

Мария я гледа настоятелно - не ѝ вярва.

ДИАНА (CONT'D) <714>
Обещавам.

Диана изглежда решителна.

63 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ДИАНА-- НОЩ

Диана се подготвя да каже на Ники истината за баща му, напрегната е. Ники е в банята, чува се течащата вода и как детето пее.

Диана е неспокойна и вглъблена. Чува, че водата спира и се стряска. Сяда на стол. Ники излиза от банята по халат, все още пее.

Ръцете на Диана треперят и тя ги притиска една в друга, за да не ги забележи Ники.

ДИАНА <715>
Миличък, ела за малко.

Диана прехапва устни. Ники влиза и носи електрическата самобръсначка на баща си и я пуска и спира.

НИКИ <716>
Аз кога ще започна да се бръсна?

ДИАНА <717>
(смее се нервно)
Рано ти е.

НИКИ <718>
Не може ли да се обръсна сега?

(CONTINUED)

ДИАНА <719>
 Нямах брада...

НИКИ <720>
Татко дали ще ми подари тази?

Диана е все по-напрегната.

ДИАНА <721>
Не. Ще си купиш твоя, когато
пораснеш. Седани за малко.

Защо? НИКИ <722>

Седни, моля те. ДИАНА <723>

Ники е озадачен, но се подчинява.

Диана си поема въздух, наблюдава го с напрежение и ужас.

НИКИ (CONT'D) <724>
 Ники... Трябва да ти кажа нещо...

Ники е въодушевен.

НИКИ <725>
И аз трябва да ти кажа нещо. Намерих
си компаса. Помниш ли, татко ми го
подари като бяхме на ски...

Слушай ме... ДИАНА <726>

НИКИ <727>
(не я слуша)
...и като си дойде, ще отидем в
планината за цял месец. Само
двамата.

Диана <728>
Ники...

НИКИ <729>
Недей да ме молиш! Отиваме по мъжки
и точка. И там ще ме научи да паля
ОГЪН...

Диана мълчи напрегнато, дишането ѝ е учестено.

НИКИ (CONT'D) <730>
Нямам търпение, вече искам да си
идва!

Ники се затичва към стаята си. Диана се отпуска безсилно на стола.

64 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ДИАНА-- НОЩ

Късно през нощта е. Диана седи сама в тъмното, загледана в клипчето със съпруга ѝ.

CUT TO:

Диана обикаля сама из апартамента. Накъдето и да се обърне, каквото и да погледне - всичко е свързано със Симо.

Тя вижда неговите пантофи, общите им снимки, книги и енциклопедии свързани с метеорология, научни списания.

CUT TO:

Диана стои до отворения прозорец и се опитва да си поеме въздух. Навън леко се развиделява.

65 ИНТ. УЧИЛИЩЕ - КЛАСНА СТАЯ -- ДЕН

Децата са в час, седят по местата си. Андреева е пред дъската, обръща се към момиче на първия чин.

АНДРЕЕВА <731>

Кате, хайде събери тетрадките с
домашното, моето момиче.

КАТЕТО става и започва да обикаля по чиновете. Ники се е обърнал през рамо и настоятелно шепне нещо на Вальо.

АНДРЕЕВА (CONT'D) <732>

Ники, обърни се напред.

Ники се подчинява, но след секунда пак се извърща.

АНДРЕЕВА (CONT'D) <733>

Никола? Какво има?

НИКИ <734>

Нищо.

АНДРЕЕВА <735>

Как нищо? Какво спорите с Вальо?

НИКИ <736>

Относно зъба.

АНДРЕЕВА <737>

Пак ли този зъб?

Ники се изправя и се изпъва, сериозен е, с делови тон.

НИКИ <738>

Ами да. Защото се доказва, че не
лъжа... Вчера с мама ходихме в БАИ
и там казаха, че е истински...

Децата гледат с недоумение, някои се кискат. Ники пояснява.

(CONTINUED)

НИКИ (CONT'D) <739>
Български Ан-тарк-тически Институт.
И там беше главният професор на
експедицията - Пимпирев. Запознахме
се.

Ники млъква и оглежда важно класа. Андреева е заинтригувана.
Някои от децата му правят муцуни и му се подиграват тихичко.

Ники е засегнат от реакцията им.

НИКИ (CONT'D) <740>
Чичо Мишо обеща да дойде другата
седмица и да ви натрие носовете.

АНДРЕЕВА <741>
Кой е този чичо Мишо?

НИКИ <742>
Учен от БАИ - приятел на баща ми.

АНДРЕЕВА <743>
Ако ще идва в училище, да се обади
първо на мен. Сега си дай домашното.

Ники подава тетрадката си на момичето и търси с очи Вальо.
Двамата си разменят предизвикателни погледи.

66 ИНТ. ОЧНА КЛИНИКА - КАБИНЕТ НА ЗАХАРИЕВ -- ДЕН

Диана седи пред Захариев. Чувства се виновна. Той държи в
ръце очилата с големите лупи на Пациент и я порицава.

ЗАХАРИЕВ <744>
Два пъти си го изгонила.

ДИАНА <745>
Имах ситуация.

ЗАХАРИЕВ <746>
Каква?

ДИАНА <747>
... Семейна...

ЗАХАРИЕВ <748>
Изрично те попитах дали има кой да
ти гледа детето. Не е ли така?

ДИАНА <749>
Няма да се повтори, обещавам.

ЗАХАРИЕВ <750>
Не знам. Имам информация от
портиера, че си тръгваш, когато ти
скимне. Ето тук - два и петнайсет...
тук - в четири без пет.

Захариев посочва на лист изписани часове и дати. Диана е
изморена, очите ѝ са червени.

(CONTINUED)

ЗАХАРИЕВ (CONT'D) <751>

Ако така се държиш в изпитателния
си срок, какво да очаквам после?
Ние сме частна клиника с добра
репутация...

Той въздиша тежко. Тя взима очилата и поглежда през тях.

ЗАХАРИЕВ (CONT'D) <752>

Да, погледни ги. Каква е тази
космическа оптика.

ИАНА <753>

Ще открия какъв е проблемът и ще
го оправя.

ЗАХАРИЕВ <754>

Разбира се, че ще ги оправяш.
Лекарската грешка е сериозно нещо.

Диана кимва и се изправя.

ИАНА <755>

Свободна ли съм?

Захариев ѝ кимва към вратата и тя тръгва.

67 ИНТ. КЪЩА НА АНДРЕЕВА -- ДЕН

Андреева държи в ръка формуляра, попълнен от Диана с имената
на таткото на Ники. Възпитателката се колебае за момент,
умислена е. После се намира телефонен номер.

АНДРЕЕВА <756>

Здравейте. Български антарктически
институт?... да, интересувам се,
как мога да се свържа с господин
Симеон Христов от последната
експедиция... Няма такъв? Аха. А в
предните експедиции?... За пръв
път го чувате? А Мишо има ли?
Михаил?... И Михаил нямате. Извинете
за безпокойството. Хубав ден.

Андреева затваря телефона озадачена и заинтригувана.

68 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ДИАНА -- ДЕН

ХОЛ

Диана се върти из хола, личи че е под огромно напрежение -
решила е да каже на Ники. Застава до прозореца и се заглежда
навън. Събира смелост и се провиква.

ИАНА <757>

Ники, ела за малко!

НИКИ - ГЛАС <758>

Не мога сега-а-а!

(CONTINUED)

Диана се поколебава за няколко мига, после тръгва към детската стая. Спира се пред вратата, после влиза.

ДЕТСКА СТАЯ

Ники е легнал на пода по корем и рисува картичка. Диана сядна на ръба на леглото.

ДИАНА <759>
Какво правиш?

НИКИ <760>
Рисувам, не виждаш ли.

Ники й посочва с очи търкулнал се на пода молив.

НИКИ (CONT'D) <761>
Я ритни синьото насам.

Диана в зима молива и му го подава.

Скоро ли ще приключиш? ДИАНА <762>

НИКИ <763>
Не знам. Защо?

Диана си поема въздух и изговаря на един дъх.

Искам да ти кажа нещо важно. Което
отдавна отлагам.

НИКИ <765>
Добре, секунда!

Ники дописва нещо в картичката и се обръща към нея. Тя го гледа като в транс, отваря уста, за да му каже истината.

В този момент Ники тиква пред лицето ѝ картичката.

ДЕТАЙЛ: детска рисунка – тримата заедно в планината.

НИКИ (CONT'D) <766>
За рождения ден на татко. Приготвил
съм му и дъвчащи бонбони. От най-
любимите ми. Нали е роден на 8
февруари. Помня го, защото съм си
го записал в календара...

Диана усеща, че се задушава. Паникьосва се от безсилие, че не може да каже истината.

НИКИ (CONT'D) <767>
Искаш ли да ти прочета картичката?

Диана не отговаря, ушите ѝ бучат. Ники отваря картичката, има текст, написан с детски почерк.

DETAIL: Честит рожден ден, тати! Аз сам добре, гржа се за мама и мога да смятъм до сто.

(CONTINUED)

НИКИ (CONT'D)

<768>

Честит рожден ден, тати! Аз съм
добре, грижа се за мама и мога да
смятам до сто...

Диана не го слуша, хваща се за главата. Ситуацията вече е
истински кошмар за нея.

69 ИНТ. ХУДОЖЕСТВЕНА ГАЛЕРИЯ - ИЗЛОЖБЕНА ЗАЛА -- НОЩ

Мария се е свила в стола зад масивно бюро в единия край на
залата и говори по телефона. Разстроена е, плаче тихо.

МАРИЯ

<769>

Ти ми обеща!... Не, не ми обяснявай!
Обеща! Каза, че на Великден ще сме
в Дубай! Така ли беше?!... о, не,
нищо й няма! Не разбираш ли, че
те разиграва... а ти като пълен
наивник й се връзваш!... Наско!...
Моля те... Наско?... Ало?

В галерията влизат мъж и жена и започват да оглеждат
експонатите. Мария захвърля телефона на бюрото и избърсва
лицето си. Опитва се да се приведе във форма.

Мария тръгва към клиентите, но в този момент в галерията
влиза Диана и я пресреща. Диана е разстроена, не обръща
внимание на състоянието на Мария.

ДИАНА

<770>

Не успях. Мислех, че ще мога, но
просто нямам сили... той
непрекъснато говори за баща си.

Мария я гледа безизразно. Диана продължава да се жалва.

ДИАНА (CONT'D)

<771>

Какво да направя! Кажи ми, че не
съм ужасна майка!

Мария не издържа, хваща Диана за лакътя и я дръпва към
бюрото далече от клиентите. Говори й тихо, но гневно.

МАРИЯ

<772>

Да, ще ти кажа най-накрая... Ужасна
си!

Диана се сепва, гледа с недоумение. Мария набира гняв.

МАРИЯ (CONT'D)

<773>

Поне веднъж попита ли ме мен как
съм?... А? Интересува ли те изобщо?

ДИАНА

<774>

Разбира се...

МАРИЯ

<775>

От сутрин до вечер слушам за твоите
проблеми... Аз в момента изживявам
(MORE)

(CONTINUED)

МАРИЯ (CONT'D) <776>
кошмар, но ти си прекалено заета
със себе си, за да го разбереш!

ДИАНА <777>
Кошмар? Чудиш се как да разведеш
един мъж – това ли е кошмар?

МАРИЯ <778>
Моля?

ДИАНА <779>
Не ти ли стана ясно, че те
разиграва? Сигурно дори не е казал
на жена си! Какво се самозалъгваш?

Мария остава без думи от обида. Гласът ѝ трепери.

МАРИЯ <780>
Ти ли ще ми обясняваш? Ти! Дето не
можеш да приемеш половин година,
че мъжа ти е мъртъв. И лъжеш детето
и го осакатяваш!

ДИАНА <781>
По-тихо...

Диана хвърля нервен поглед към двамата клиенти. Те са се
спрели и ги гледат отдалеч.

МАРИЯ <782>
И ме караш да участвам в това
престъпление! Точно така – ти си
престъпница!...

Диана е като зашлевена. Бавно се обръща и излиза от
галерията. Мария гледа ядосано след нея и пак се разплаква.

70 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ДИАНА-- НОЩ

Диана е седнала на ръба на леглото и държи главата си в
ръце. Поклаща се монотонно напред и назад. Гледа оставения
до леглото ѝ колет за Симо в цветната кутия.

Отмества поглед върху снимките със Симо. После рязко става
и грабва снимките, събира ги всички.

Диана отива в кухнята и взима чувал за смет. Пуска снимките
в него и започва да събира вещите на мъжа си из апартамента –
тоалетните му принадлежности от банята, шапката от
закачалката, чехлите от коридора. Отваря шкафче и хвърля
куп дрехи в чувала.

Диана излиза на балкона и натъпква чувала в голяма кофа с
капак. Влиза си обратно в апартамента.

Диана крачи нервно, не се чувства добре. След малко излиза
на балкона и се връща с чувала. Изсипва вещите на Симо и
започва да ги реди по местата им. Малко се успокоява.

71 ЕКСТ. УЛИЦА ПРЕД УНИВЕРСИТЕТ -- ДЕН

Диана е паркирала пред университета, където е БАИ и седи в колата. Загледана е съсредоточено в портала към двора. Стиска волана с две ръце и пръстите ѝ са побелели. Само това издава напрежението ѝ.

От университета излиза Петър, казва си чао с двама колеги и тръгва към улицата.

Диана се сепва и бързо излиза от колата. Облечена е в къса рокля и яке. Изскача пред него.

ДИАНА <783>
Здрасти...

Той се спира изненадан.

ПЕТЪР <784>
Каква изненада!

ДИАНА <785>
Всъщност... Реших да приема поканата
ти за кафе.

ПЕТЪР <786>
А... О! Супер!

Петър е леко смутен, опитва се да остане сериозен, но усмивката му избива. Накрая се ухилва широко.

ПЕТЪР (CONT'D) <787>
Е... знам добро кафене наблизо...

ДИАНА <788>
Аз... Не искам навън... Малко ми е
студено.

Петър се замисля за миг и кимва.

ПЕТЪР <789>
Ами... Тогава да отидем у нас,
живее наблизо... Че колегите са
горе и...

Петър я поглежда стреснато, очаква да го отреже. Тя обаче кимва и се усмихва леко.

ДИАНА <790>
Стига да не ти преча?

ПЕТЪР <791>
Не, не. Аз... нямам много работа.

Петър ѝ посочва посоката и двамата тръгват.

72 ИНТ. ДОМЪТ НА ПЕТЪР -- ДЕН

Петър и Диана влизат, напазарували са кафе и бисквити. Той е озадачен и развеселен едновременно. Сваля палтото си.

(CONTINUED)

ПЕТЪР

<792>

Наистина не очаквах да те видя
отново.

Диана не отговаря, само се усмихва смутено.

ПЕТЪР (CONT'D)

<793>

Странна птица си... Странна в добрия
смисъл. И птица в добрия смисъл.

ИАНА

<794>

Да.

Усеща се едва доловимо напрежение. Петър иска да го тушира.

ПЕТЪР

<795>

Как пиеш кафето?

ИАНА

<796>

Черно. Двойно.

Петър подсвирва тихо и се заема да прави кафе. Рови в
шкафовете и търси съд, в който да го свари.

ПЕТЪР

<797>

Аз не пия... Но съм виждал как се
прави...

Петър се засмива нервно и отваря пакетчето с кафе. Диана
се оглежда притеснено, опитва се да скрие неудобството си.

Петър се суети около котлона и приготвя кафето. Диана се
заглежда в гърба му, дишането ѝ се учестява. Пристъпва.

ПЕТЪР (CONT'D)

<798>

Колко минути трябва... /да ври/

Петър се обръща към Диана и се сепва. Тя е застанала близко
зад него и го гледа. Той млъква на средата на изречението.

ИАНА

<799>

Аз... искам да ти се извиня за
преди... и да ти благодаря. Държах
се грубо, може би трябва да ти
обясня каква ми е ситуацията...

Диана изпитва затруднение да говори.

ИАНА (CONT'D)

<800>

Просто всички ме обвиняват, сигурно
и ти ще го направиш...

Петър я прекъсва.

ПЕТЪР

<801>

Не си длъжна да ми обясняваш нищо.

Диана го поглежда с облекчение.

(CONTINUED)

ПЕТЪР (CONT'D)

<802>

Ако не ти е приятно да говориш,
недей. При мен нещата също са доста
скапани, така че те разбирам.

Диана го гледа втренчено.

ПЕТЪР (CONT'D)

<803>

Можем просто да пием кафе и да си
мълчим. Ако успея да направя
кафето...

След един напрегнат миг Диана го целува. Петър преодолява
първоначалната изненада и ѝ отвърща. Двамата се прегръщат
и се целуват отчаяно.

73 ИНТ. УЧИЛИЩЕ - КЛАСНА СТАЯ -- ДЕН

Междучасие е. Децата хвърчат наоколо. Ники е застанал в
ъгъла до кошчето за боклук и бели мандарина. Почти е готов,
когато Вальо минава край него с още едно момче.

ВАЛЪО

<804>

Що си разправял, че ще ходиш на
езерото? То си е мое, разбра ли?

НИКИ

<805>

Ти ще кажеш.

Вальо първа ръката на Ники отдолу. Ники изпуска обелената
си мандарина. Вальо и момчето се изсмиват силно. Ники се
навежда и взима внимателно мандарината.

НИКИ (CONT'D)

<806>

Май баща ти не те е бил скоро.

Вальо замръзва, жегнат от коментара. Ники излиза от стаята.

74 ИНТ. УЧИЛИЩЕ - КОРИДОР -- ДЕН

Ники върви по коридора с мандарината в ръка, Андреева го
пресреща.

АНДРЕЕВА

<807>

Ники, къде?

НИКИ

<808>

Изпуснах си мандарината, искам да
я измия.

АНДРЕЕВА

<809>

Добре, айде бързичко, че почва
часът.

Ники кимва и отминава. Андреева се колебава, но го спира.

АНДРЕЕВА (CONT'D)

<810>

Ники? Как е татко ти? Обаждат ли
се?

(CONTINUED)

НИКИ

<811>

Не. Пишем си имейли и писма.

Андреева кимва. Ники продължава към тоалетните. Андреева остава замислена.

75 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ДИАНА-- ДЕНКОРИДОР:

Диана се връща вкъщи. Затваря и се обляга на входната врата, отчаяна е. След миг рязко се отдръпва и влиза навътре. По пътя трескаво сваля дрехите си. Натъпква ги в пералнята и отива към спалнята по бельо.

СПАЛНЯ:

В спалнята, ядосана на себе си, Диана несъзнателно изритва колета под леглото. Хвърля се на леглото и стисва очи.

Не може да си намери място обаче и след миг пак става. Взима от чекмеджето на нощното си шкафче шишенцето с успокоителни и се колебае дали да пие от тях. Изсипва едно в шепата си, но се отказва и го връща в шишето.

БАНЯ:

Диана влиза в банята и пуска душа. Опитва се да измие от себе си "изневярата". Отвратена е от себе си.

76 ЕКСТ. УЛИЦА -- ДЕН

Диана води Ники към училището. Изглежда сънena и отнесена. Малко преди да стигнат до кръстовище, пешеходният светофар светва червено. Ники забавя крачка, но Диана не обръща внимание и понечва да пресече. Слага крак на платното.

НИКИ

<812>

Мамо! Спри веднага!

Ники я дръпва рязко за ръката и Диана се стряска.

НИКИ (CONT'D)

<813>

Къде тръгна?! Червено е!

Диана се стряска, объркана е. Ники я гледа критично.

77 ИНТ. ОЧНА КЛИНИКА - КАБИНЕТ -- ДЕН

Диана е в кабинета си, изглежда недоспала. Приготвя си огромна доза кафе и, докато чака машината, си капва капки в очите.

Диана взима чашата с кафе и отваря вратата - чакалната е празна. Диана се връща обратно. Сяда пред лаптопа и започва да пише имейл.

ДЕТАЙЛ: Здравейте, Ники и Диди! Толкова ми липсвате вече! Получих колета за рождения ми ден...

Диана отпива от кафето.

78 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ДИАНА -- НОЩ

Диана приготвя вечеря, когато телефонът ѝ звъни. Тя поглежда дисплея – непознат номер. Вдига.

Да? ДИАНА <814>

ПЕТЪР - ГЛАС <815>
Здравей. Петър се обажда.

Диана мълчи изненадана и объркана.

ПЕТЪР - ГЛАС (CONT'D) <816>
"Мишо" от Антарктида.

Петър се смее, но Диана остава сериозна.

ОТКЪДЕ МИ ИМАШ НОМЕРА?

ПЕТЪР - ГЛАС <818>
Даде ми визитка, не помниш ли?
(пак се смее)
Не съм никакъв психопат...

А, да. Кажи. ДИАНА <819>

ПЕТЪР - ГЛАС <820>
Ами... какво правиш?

ДИАНА <821>
 Приготвям Ники за лягане.

ПЕТЪР - ГЛАС <822>
Чудех се... така и не успяхме да
прием кафе и... днес си купих
кафеварка, за да те покана на гости.

ДИАНА <823>
 Съжалявам, много съм заета.

ПЕТЪР - ГЛАС <824>
Онзи ден, като дойде...

ДИАНА <825>
(прекъсва го)
Онзи ден си е за онзи ден. Нали не
очакваш да си станем гаджета?

Петър мълчи един миг. По гласа му личи, че е засегнат.

Окей, разбрах. Няма да те притеснявам повече.

ДИАНА <827>
 Благодаря. И, Петър... Моля те,
 изхвърли визитката.

(CONTINUED)

Връзката прекъсва. Диана се опитва да се овладее. След малко си поема въздух, взима лаптопа и се провиква.

НИКИ! ИМАМЕ ИМЕЙЛ ОТ ТАТИ!
 ДИАНА (CONT'D) <828>

Диана сяда на дивана и отваря лаптопа. Ники влетява с вик.

НИКИ <829>
Юхууу!

Ники се хвърля до нея на дивана. Диана започва да чете.

Здравейте, Ники и Диди. Толкова ми липсват вече. Получих колета за рождения ми ден и честно казано повусни бонбони не съм ял никога...

Ники поглежда победоносно майка си. Диана е безизразна.

79 ИНТ. УЧИЛИЩЕ КОРИДОР/КАБИНЕТ ПСИХОЛОГ -- ДЕН

КОРИДОР

Часовете още не са започнали. Чуват се гласовете на първите идващи ученици.

Андреева забързано върви по коридора, разминава се с няколко деца, които ѝ махат с ръка. Тя им се усмихва и, когато ги отминава, усмивката ѝ веднага изчезва.

Тя стига края на коридора и почуква на вратата, на която има табела "ПСИХОЛОГ".

Почти веднага ѝ отваря ПСИХОЛОЖКАТА – невзрачна дребна жена на около 50. Андреева влиза в кабинета.

КАБИНЕТ ПСИХОЛОГ

Андреева е напрегната. Психоложката е видимо притеснена и се колебае как да започне.

ПСИХОЛОЖКА <831>
Проверих това, за което ме помоли.

Андреева я гледа с очакване.

ПСИХОЛОЖКА (CONT'D) <832>
Бащата е мъртъв. Загинал е при
катастрофа преди 6 месеца.

Андреева е шокирана, не може да реагира.

ПСИХОЛОЖКА (CONT'D) <833>
Ако всичко е, както ми го описваш,
трябва да се срещна с детето. Нямам
представа защо майката не ни е
предупредила.

Андреева кима загледана през прозореца.

(CONTINUED)

АНДРЕЕВА <834>
Според мен и тя има нужда от помощ.

ПСИХОЛОЖКА <835>
Кажете какво да правим.

АНДРЕЕВА <836>
Ще се опитам да говоря с нея, после
ще решим.

Психоложката кимва. Андреева си поема тежко въздух и излиза.

80 ИНТ. УЧИЛИЩЕ – КЛАСНА СТАЯ -- ДЕН

Андреева се разхожда между редиците и прави диктовка.

АНДРЕЕВА <837>
Това вълкът се обърнал и побягнал
далече, запетайка, далече. Точка.
Повече никой не го видял.

Чува се звънецът за края на учебния час. Андреева отива
към бюрото си. Децата стават от чиновете си и за миг стаята
се изпълва с шум.

ВАЛЪО <838>
Айде състезание със самолети.

НИКИ <839>
Аз знам как се прави спойлер на
самолет.

Вальо го изглежда пренебрежително.

ВАЛЪО <840>
Тебе никой не те е викал.

Вальо повежда група момчета към коридора. Ники сяда обратно
на чина си. Започва да драска по тетрадката си.

Андреева го забелязва и се доближава до него. Мила е.

АНДРЕЕВА <841>
Защо не си играеш с другите?

НИКИ <842>
Не искам.

АНДРЕЕВА <843>
Мога ли да рисувам заедно с теб?

Ники повдига рамене без да отговаря. Андреева разглежда
рисуноката.

АНДРЕЕВА (CONT'D) <844>
Много хубава кола. Кой се вози в
нея?

НИКИ <845>
Аз и мама. Преди това татко я
караше.

(CONTINUED)

Андреева не знае как да продължи, поглежда го предпазливо.

АНДРЕЕВА <846>
Сигурно ти е много мъчно за него.

Ники не отговаря. Тя го погалва по главата, колебае се дали да не му каже истината.

АНДРЕЕВА (CONT'D) <847>
Ако искаш, можеш да говориш с мен.
Знам какво е да ти липсва някой.

НИКИ <848>
Жаден съм.

Ники се изправя и тръгва към коридора. Андреева го поглежда загрижено.

81 ИНТ. УЧИЛИЩЕ - ДВОР -- ДЕН

Учебният ден е приключил. В двора има родители, дошли да посрещнат децата си. Андреева е заобиколена от децата от нейния клас. Забелязва Диана, която се приближава, и се насочва към нея.

АНДРЕЕВА <849>
Госпожо, може ли за малко да ви видя?

Андреева повежда Диана към входа на училището.

АНДРЕЕВА (CONT'D) <850>
Ники, изчакай ни тук.

Диана е притеснена, не знае за какво става дума.

82 ИНТ. УЧИЛИЩЕ - ПРЕДДВЕРИЕ -- ДЕН

Диана и Андреева застават до входната врата. Диана не е сигурна за какво е извикана.

ИАНА <851>
Много ли ще отнеме, защото обещах да вода Ники на кино.

Андреева е видимо притеснена. Трудно ѝ е да започне.

АНДРЕЕВА <852>
Знам, че темата е болезнена, но...
разбрах, че съпругът ви е загинал при катастрофа.

Диана замръзва, изражението ѝ рязко се променя, тя се подпира на стената несъзнателно. Поглежда през прозореца на вратата и вижда Ники в двора.

АНДРЕЕВА (CONT'D) <853>
Сигурно ви е много трудно и затова още не сте съобщили на детето...
бих искала да ви съдействам.

(CONTINUED)

Диана първоначално не може да реагира.

АНДРЕЕВА (CONT'D) <854>
Психоложката на училището също е
готова да се види с вас...

ДИАНА <855>
(тихо)
Какво правите?

АНДРЕЕВА <856>
Опитвам се да ви помогна.

ДИАНА <857>
Нямате право да се бъркате.

АНДРЕЕВА <858>
Чуйте ме. Не ви нападам. Искam
само да ви споделя, че Ники не е
добре.

Андреева също поглежда през прозореца на двора.

АНДРЕЕВА (CONT'D) <859>
Наблюдавам го и мисля, че трябва
да се направи нещо.

ДИАНА <860>
Ники е мой проблем, не ваш. Ако
разбера, че сте говорили с него
или сте му споменали каквото и да
било, ще подам оплакване...

Диана рязко се завърта и излиза. Андреева остава загледана
след нея. Вижда я как хваща Ники за ръката и се отдалечава.

83 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ДИАНА -- НОЩ

КУХНЯ

Диана е замислена, припряно подготвя масата за вечеря.
Ники се подава на вратата.

НИКИ <861>
Да си ми виждала книгата за
мравките?

Диана не се обръща, вгълбена е в мислите си.

НИКИ (CONT'D) <862>
Мамооо?!

ДИАНА <863>
Какво?

Ники вижда, че тя не е в настроение.

НИКИ <864>
Нищо.

Диана се сеща нещо и се обръща.

(CONTINUED)

ДИАНА

<865>

Ники?

Ники се спира.

ДИАНА (CONT'D)

<866>

Всичко наред ли е в училище?

Ники вдига рамене, като се преструва на озадачен от въпроса.

НИКИ

<867>

Да.

Ники излиза от кухнята.

ХОЛ

Ники влиза в хола и започва да се оглежда. Рови в нещата на майка си. Вдига списанията, отваря чекмеджетата.

СПАЛНЯ

Ники влиза в спалнята и започва да търси там книгата си. Отваря няколко чекмеджета.

Накрая кляка и поглежда под леглото. Нещо привлича вниманието му. Бръква отдолу и изважда колета за рождения ден на баща му.

Ники е объркан. Чува гласа на майка си.

ДИАНА – ГЛАС

<868>

Мий си ръцете и идвай.

Ники е в шок. Отваря кутията и вижда, че бонбоните и картичката са вътре.

ДИАНА

<869>

Ники-и?

Ники се сепва. Крие обратно колета под леглото, изправя се и тръгва към кухнята.

КУХНЯ

Ники влиза мълчалив. Диана е седнала на масата.

ДИАНА (CONT'D)

<870>

Какво става, намери ли книгата?

НИКИ

<871>

Да.

Ники сядна на масата, забил поглед напред. Диана не забелязва настроението му.

84 ЕКСТ. УЧИЛИЩЕ – ДВОР -- ДЕН

На двора има сняг, децата са в междучасие и си играят.

(CONTINUED)

Андреева наблюдава Ники, който седи на пейка, настрани от останалите деца. Той е видимо отнесен и отегчено рие с крак в снега.

Снежна топка го удря, но Ники не помръдва.

ВАЛЪО <872>
Хайде, бе, ескимос. Хайде да се
замеряме.

Ники не му обръща внимание. Втора топка, изпратена от друго момче се разбива в якето му, Ники пак не реагира.

Внезапно всички деца около Вальо, започват да го замерят с топки. Ники не помръдва.

МОМЧЕ <873>
Да го направим мечка.

Андреева се запътва натам, но в този момент Вальо изненадващо се намесва.

ВАЛЪО <874>
Стига. Стана тъпо вече.

Децата спират атаката срещу Ники. Той бавно изтупва снега от якето си.

Андреева е притеснена от поведението му. Покрай нея минава писхоложката с чашка кафе. Андреева я спира.

АНДРЕЕВА <875>
Добрева! Трябва да те видя спешно.

Двете тръгват към училището.

85 ИНТ. ОЧНА КЛИНИКА – КАБИНЕТ ДИАНА -- ДЕН

Диана съсредоточено въвежда данни на пациенти в компютъра. Държи документ и го сверява с текста на екрана.

Телефонът ѝ звъни и тя вдига, без да погледне номера.

ДИАНА <876>
Ало... да, аз съм...

Диана рязко пуска листа и се изправя.

ДИАНА (CONT'D) <877>
Откъде се обаждате?... Какъв
сигнал?... Добре, ще дойда.

Диана затваря, трескаво размишлява, притеснена е от чутото. Вдига телефона и набира Мария.

ДИАНА (CONT'D) <878>
(разтревожено)
Мария... моля те... няма към кой
друг да се обърна... Викат ме спешно
социалните, нещо свързано с Ники.

(CONTINUED)

В този момент влиза Захариев, с него е и ВЪЗРАСТНА ЖЕНА – около 60. Захариев се усмихва широко.

ДИАНА (CONT'D) <879>
 (по телефона)
 Вземи го от училище и го заведи
 къщи... Благодаря ти.

Диана затваря, а Захариев веднага започва да ѝ обяснява.

ЗАХАРИЕВ

<880>

Диана, това е много специален човек -
съпругата на испанския посланик.
Иска преглед при най-добрия лекар
и аз естествено я водя при теб...

Жената се усмихва широко и заговаря на развален български.

ЖЕНА НА ПОСЛАНИК <881>
Добар ден... как... сте?

Диана обаче рязко си взима якето.

ДИАНА <882>
Съжалявам, трябва спешно да изляза.

Захариев я поглежда строго.

Как така? ЗАХАРИЕВ <883>

ДИАНА <884>
 Ще ви обясня после.

ЗАХАРИЕВ <885>
Ако сега си тръгнеш, си безработна.

Диана не се поколебава, а излиза.

86 ИНТ. СОЦИАЛНА СЛУЖБА – КАБИНЕТ -- ДЕН

Диана е в кабинет в социалната служба. Седи на стол до малка масичка, а срещу нея е СОЦИАЛНА СЛУЖИТЕЛКА на 45.

Жената се държи дружелюбно, говори спокойно и със съчувствие.

Имали сме и други подобни ситуации и ви разбирам много добре. Но вие трябва да осъзнаете, че вредите на детето.

Диана е срината. Кима примирено.

СОЦИАЛНА СЛУЖИТЕЛКА (CONT'D) <887>
Децата интуитивно усещат лъжата и
това ги обърква, чувстват се
несигурни. Класната каза, че синът
ви е много агресивен напоследък.

(CONTINUED)

ДА, РАЗБРАХ... ДИАНА <888>

СОЦИАЛНА СЛУЖИТЕЛКА <889>
Шест месеца наистина е много дълъг
период. Не може да отлагате повече.

Диана е смазана.

СОЦИАЛНА СЛУЖИТЕЛКА (CONT'D) <890>
Представете си, че го чуе от друг?
Знаете ли как ще се почувства?

Диана прехапва устни. Прилошава й.

СОЦИАЛНА СЛУЖИТЕЛКА (CONT'D) <891>
Това значи напълно да загуби доверие
във вас и дори да ви намрази. После
възстановяването е много трудно...
понякога дори необратимо.

Диана е примирена.

Ако вие не знаете как да му
съобщите, има психолози, които
помагат в такива случаи...

ДИАНА <893>
Не, ще му кажа.

Служителката кимва и се изправя.

СОЦИАЛНА СЛУЖИТЕЛКА <894>
Надявам се да не се налага пак да
се виждаме.

Диана се изправя и излиза от кабинета.

87 ЕКСТ. УЧИЛИЩЕ ДВОР/УЛИЦА -- ДЕН

Мария е взела Ники и двамата излизат от двора на училището. Ники е мълчалив и отнесен. Двамата вървят мълчаливо.

НИКИ <895>
Искам да те питам нешо.

Кажи. МАРИЯ <896>

НИКИ <897>
Ако двама души се разведат, как се
разбират кой да гледа детето?

МАРИЯ <898>
Защо, кой се е развел?

НИКИ <899>
Никой. Все пак, ако се разведат...

(CONTINUED)

МАРИЯ

<900>

По-добре да се разведат, отколкото
да стоят заедно без да се обичат.

Ники млъква – объркан е от това, което му се случва. Мария
също е погълната от собствения си проблем.

88 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ДИАНА -- ДЕН

КОРИДОР:

Мария и Ники влизат в апартамента. Той се събува бавно и
отегчено. Мария си сваля якето и го закача на закачалката.

МАРИЯ

<901>

Какво ще правим, да играем на нещо?

НИКИ

<902>

Имам домашни.

МАЙКА

<903>

Да ти помогна ли?

Ники изсумтява пренебрежително.

Мария отива към хола. Ники я изчаква да се отдалечи и влиза
в спалнята на майка си.

СПАЛНЯ

Ники бърка под кревата и взима отново колета. Слага го на
нощното шкафче и изважда бонбоните. Объркан е.

Оглежда се и фиксира лаптопа на майка си. Взима го и тръгва
тихо към стаята си. Колетът остава на нощното шкафче.

ХОЛ

Мария е сложила млякото на котлона и сипва с лъжица какао
в две чаши. GSM-ът ѝ издава сигнал и тя поглежда. Има
съобщение от любовника си, но го изтрива без да го прочете.

СТАЯ НА НИКИ

Ники заключва и бързо отваря лаптопа. Зарежда браузера и
непохватно въвежда в търсачката името на баща си.

БРАУЗЕР: Симеон Христов метролог

Пред погледа му се зареждат резултатите.

**БРАУЗЕР: Симеон Христов, Русе, обсерватория. Отворени дни
на обсерваторията в Русе.**

Ники трескаво прехвърля страниците, изведнъж замръзва.
Погледът му попада на статия започваща с думата "ТРАГЕДИЯ".

БРАУЗЕР: ТРАГЕДИЯ В РУСЕ

КОРИДОР

(CONTINUED)

В този момент на вратата почуква Мария и пробва да отвори, но е заключено. Тя носи чашите с мляко.

МАРИЯ

<904>

Ники, млякото е готово.

Заслушва се, отговорът пристига със закъснение.

НИКИ – ГЛАС

<905>

Не го искам.

Мария усеща, че Ники е особен, но се връща в хола.

СТАЯ НА НИКИ

Ники се колебае, бавно нагласява курсура върху линка и след няколко секунди го натиска решително.

Ники прочита за катастрофата и разбира, че баща му е загинал. Погледът му минава отново и отново през думите.

БРАУЗЕР: КАТАСТРОФА... СИМЕОН ХРИСТОВ... ЗАГИНА... НЕЛЕПА... ЖЕНА И ДЕТЕ... МЕТЕОРОЛОГ... ПОКЛОНЕНИЕ...

Ники не издържа и затваря рязко лаптопа. Лицето му е непроницаемо.

Той бавно изважда тетрадките и учебниците си от чантата. Струпва ги на бюрото и започва да пише домашните си, сякаш нищо не се е случило.

ХОЛ

Мария не подозира какво става с Ники, гледа риалити шоу по телевизията. Извадила е шоколад и бавно отхапва и отпива от млякото.

89 ЕКСТ. УЛИЦА -- ДЕН

Диана върви по тротоара, погълната от мислите си – сякаш не вижда къде ходи. Спира се. Звуците, които достигат до нея, са приглушени. Тя е неподвижна. Около нея забързано вървят хора и я заобикалят с усилие. МЪЖ я блъска без да иска.

Звуците от заобикалящата я среда се връщат с реалната си сила. Все едно я изтръгват от сън. Тя тръгва забързано към вкъщи.

90 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ДИАНА -- НОЩ

КОРИДОР

Мария се приближава до вратата на Ники и се заслушва.

След кратко колебание почуква и пробва да отвори, но е все така заключено.

МАРИЯ

<906>

Ники? Как си? Отвори за малко, искам да те питам нещо?

(CONTINUED)

Мария отново почуква плахо.

МАРИЯ (CONT'D) <907>
Ники?

В този момент Диана се прибира. Мария се обръща към нея облекчена.

МАРИЯ (CONT'D) <908>
А, супер.

ДИАНА <909>
Къде е Ники?

МАРИЯ <910>
Заклучи се в стаята си и седи там,
откакто сме се върнали.

Диана е притеснена, но се старае да не го показва.

МАРИЯ (CONT'D) <911>
(загрижено)
Какво става?

ДИАНА <912>
Не мога сега, по-добре тръгвай.

МАРИЯ <913>
ОК...

ДИАНА <914>
Извинявай, ако съм ти провалила
някакви планове.

Мария се облича.

МАРИЯ <915>
Не... вече нямам планове.

Диана и Мария се поглеждат. Диана разбира, че Мария се е разделила с любовника си.

ДИАНА <916>
Аз...

МАРИЯ <917>
Всичко е наред, айде виж си момчето.

Диана кимва и Мария излиза.

Диана си поема въздух и чука на вратата.

ДИАНА <918>
Ники, маме, прибрах се. Искан да
поговорим... ще отвориш ли?

Диана се долепя, за да чуе дали Ники прави нещо вътре.

ДИАНА (CONT'D) <919>
Ники, ще ми кажеш ли какво става?

(CONTINUED)

Диана не чува отговор, събува си ботушите и по случайност поглежда през откренатата врата на спалнята. Вижда извадения колет за Симо и разпиляните бонбони около него.

Диана отворя вратата на спалнята, вторачена в колета. Осъзнава, че Ники го е намерил. Връща се до стаята му.

НИКИ! МОЛЯ ТЕ, ОТВОРИ. ДИАНА (CONT'D) <920>

Тя се опитва да отвори, но без резултат. Тропа по вратата, стресната е.

ДИАНА (CONT'D) <921>
 Чуваш ли ме? Отвори, защото ме
 притесняваш.

В този момент се чува прещракване на ключа. Диана се овладява. Вратата се отваря и тя вижда Ники, който е с широко отворени очи, а погледът му изглежда налудничав.

НИКИ <922>
(тихо)
Там пише, че е мъртъв. Защо пише,
че е мъртъв. Вярно ли е?

Диана е уплашена, но му признава истината.

МИЛИЧЪК, съжалявам. Истина е. Татко
ти го няма вече.

Диана се опитва да го прегърне. Ники изведнъж избухва и започва да креши и да я удря с юмруци.

НИКИ <924>
Лъжеш! Не ти вярвам. Не ти вярвам.

Диана е уплашена, отстъпва назад и се опитва да хване ръцете му. Той я блъска ожесточено.

ДИАНА <925>
 Ники, моля те. Всичко ще ти обясня.

Ники обаче е умопомрачен, продължава да я блъска и да креши.

НИКИ <926>
Ами писмата и снимките? Ръкавиците,
зъба...

ДИАНА <927>
Аз ги писах и ти ги носех,
преструвах се. Съжалявам. Не
трябваше.

НИКИ <928>
Не е така. Татко ми ги прашаше!

НИКИ, обичам те, миличък. И на мен
ужасно ми липсва баща ти.

(CONTINUED)

Диана се опитва да го успокои, но той не спира, реве.

НИКИ <930>
Няма да говориш за баща ми. Да не
съм те чул. Аз ще отида при него и
ще живея с него.

ДИАНА <931>
Спри за малко...

НИКИ <932>
Разкарай се оттука. Ти си лъжкия.
Мразя те.

Ники я изблъсква. Влиза в стаята си и тряска вратата.

Диана не го последва, бавно се свлича и сяда на земята.
Чувства се безсилна. Хваща главата си с ръце.

91 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ДИАНА -- НОЩ

Минало е известно време. Диана налива чаша с вода и отива
предпазливо към стаята на Ники.

Ники лежи с празен поглед в кревата си и не помръдва. По
бузите му има засъхнали следи от сълзи. Диана сяда до него
плахо. Той не помръдва.

ДИАНА <933>
Кажете ми нещо, моля те...

Ники мълчи.

ДИАНА (CONT'D) <934>
Толкова много те обичам...

Тя се пресяга да го погали. Ники се отдръпва.

НИКИ <935>
Остави ме.

Диана е смазана. Изправя се и излиза.

92 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ДИАНА -- НОЩ

ХОЛ:

Диана гледа през прозореца на хола.

ДЕТСКА СТАЯ:

Отново отива към детската стая. Поглежда през вратата,
която е леко открехната.

Той е седнал в кревата си и се е облегнал на стената. Забил
е поглед в една точка.

Диана се чуди дали да влезе, но се отказва.

БАНЯ:

(CONTINUED)

Диана мие лицето си в банята. Остава неподвижна и наблюдава
течащата вода. Избърсва се.

ДЕТСКА СТАЯ:

Диана отново се връща към стаята на Ники. Той се е свил в ембрионална поза върху леглото и спи. Сънят му е неспокоен и той се върти. Диана взима одеало и го завива. Целува го по челото.

СПАЛНЯ:

Диана отваря чекмеджето на нощното си шкафче и изважда шишенцето с лекарства. Взима две таблетки, колебае се и сипва още две. Изпива ги.

ХОЛ:

Диана сяда на дивана и се заглежда в снимките върху рафтовете. Там са тримата с баща му. Щастливи са.

93 ИНТ. АПАРТАМЕНТ ДИАНА -- ДЕН

ХОЛ:

Диана рязко се събужда. Оглежда се объркано. Спала е непробудно на дивана. Слънчева светлина се процежда през прозореца.

Погледът ѝ попада на часовника, вижда, че е 10.40. Стръска се и се изправя рязко. Тръгва забързано към стаята на Ники.

СТАЯ НА НИКИ:

Диана открехва вратата и влиза. Застива на място. Леглото му е празно.

ДИАНА
 Ники?! Никола?!

Диана излиза от стаята.

КОРИДОР

Диана тича по коридора. Проверява навсякъде, но го няма.

НИКИ!!! ДИАНА (CONT'D) <937>

Диана си облича бързо палтото и хуква навън паникьосана.

94 ИНТ. УЧИЛИЩЕ – КОРИДОР/КЛАСНА СТАЯ -- ДЕН

КОРИДОР:

Диана тича по коридора на училището. Палтото ѝ е разкопчано, а тя самата изглежда смачкана. Стига до класната стая на Ники и нахълтва.

КЛАСНА СТАЯ:

Диана влиза по средата на часа. Всички деца се обръщат към нея. Андреева е замръзнала с маркер в ръка.

НИКИ... НИКИ ТУК ЛИ Е? <938>

Андреева е изненадана от появата ѝ.

АНДРЕЕВА <939>
Не е идвал днес.

ДИАНА <940>
 Няма го. Излязъл е сутринта. Обадох
 се в полицията...

Андреева е стресната, приближава се към нея.

АНДРЕЕВА <941>
Деца, довършете упражнението.

Диана още не може да си поеме дъх.

ДИАНА <942>
Снощи разбра... мисля, че беше в
шок... сутринта като се събудих,
го нямаше.

Вальо слуша какво си говорят двете жени.

АНДРЕЕВА <943>
Нямате ли идея къде може да отишъл?

ДИАНА <944>
 Той не познава никой тук.

АНДРЕЕВА <945>
От полицията какво казаха?

НИЩО. Накараха ме да го опиша, да
пратя снимка... нищо не ми казаха.

Андреева изглежда разтревожена.

О, Господи. ДИАНА (CONT'D) <947>

Вальо се изправя бавно.

Госпожо. Аз знам къде е Ники...

Диана и Андреева се споглеждат.

95 ЕКСТ. ПАРК – ЕЗЕРО -- ДЕН

Ники е накачулен с всичките си трофеи – ръкавиците, шалът, шапката, бинокъла. Застанал е на ръба на езерото и прави първата си крачка върху леда.

(CONTINUED)

Спира за момент и след това бавно и внимателно започва да пристъпва. Ледът скърца под краката му, а отсрещният бряг изглежда далече.

INTERCUT WITH:

96 ЕКСТ. ПАРК - ЕЗЕРО -- ДЕН

Диана тича през парка. Възрастна двойка мъж и жена се заглеждат след нея.

Диана се спъва, пада и си наранява крака, но става и продължава.

Ники е вече към средата на езерото. Докато върви неуверено, стиска очи, все едно си пожелава нещо и си говори тихичко.

Диана стига до езерото и ужасена го вижда.

Диана

Ники!

<949>

Ники отваря очи. Обръща се гневен към майка си.

НИКИ, НЕДЕЙ. ДИАНА (CONT'D) <950>

НИКИ <951>
Не искам да те виждам. Не разбра
ли?

Ники се обръща и отново тръгва. Диана решително стъпва върху леда и тръгва след него.

ДИАНА <952>
 Моля те, върни се. Опасно е.

Възрастната двойка се спира. Мъжът се провиква.

МЪЖ <953>
Госпожо, недейте, ледът е тънък.

Диана прави още няколко крачки. Ледът под краката ѝ застрашително започва да пука.

На брега се събират няколко човека.

ДИАНА <954>
 Ники, съжалявам за всичко, миличък.
 Моля те да ми простиш.

Ники продължава бавно напред и се опитва да не слуша майка си.

Исках да те предпазя... но май съм предпазвала само себе си.

Диана е отчаяна.

(CONTINUED)

ДИАНА (CONT'D)

<956>

Ела при мен.

Ники е гневен.

НИКИ

<957>

Махни се. Татко ще си дойде. Аз ще го върна.

ДИАНА

<958>

И аз искам татко ти да се върне...
Но него го няма вече. Разбираш ли?
Не може да се върне.

Ники спира на място. Ледът под него изпуква.

ДИАНА (CONT'D)

<959>

Сега сме само двамата. Нищо друго
нямаме...

Ники се обръща бавно към майка си. Неуверен е.

Диана го гледа с надежда.

Ники прави една крачка към нея и в този момент ледът се
чупи и той пропада във водата.

ДИАНА (CONT'D)

<960>

Не!

Диана е ужасена и се забързва към него. Ледът под нейните
крака също се напуква.

Ники се бори във водата, опитва да се хване и да се надигне
върху здравата част, но ледът се чупи. Той потъва под водата
и започва да се дави.

Диана вече е близо, хвърля се към него. Ники се подава за
секунда и отново потъва.

В този момент и Диана пропада на няколко метра от него.
Започва отчаяно да си проправя път като чупи леда с ръце.

Хората са ужасени. Жена вдига телефона и се обажда на 112.

Ники губи сили. Диана успява да доплува до него и го хваща,
като с усилие го държи над водата. Започва трудно да гребе
към брега.

Мъж си проправя път през храстите от другата страна.

Диана се опитва да доплува заедно с Ники. С последни сили
стига до плитчината, където успява да стъпи на дъното.
Когато излиза на брега, издърпва Ники, който вече е
безжизнен.

Диана изкарва Ники и изтощена пада до него. Прегръща го.

ДИАНА (CONT'D)

<961>

Ники, детето ми. Ники!

(CONTINUED)

Ники се свестява и я поглежда, още е в шок. Трепери.

Мъжът стида до тях ѝ дава палтото си. Тя увива детето с него и притиска треперещото му тяло силно към себе си.

В далечината се чува линейка.

97 ИНТ. БОЛНИЦА -- НОЩ

Диана е в коридора на болницата, преоблечена е със сухи дрехи, косата ѝ вече е изсъхнала. Държи в ръката си малка раница и чака пред лекарски кабинет. Вратата най-накрая се отваря и докторът извежда Ники. Ники също е преоблечен, гледа в земята. Докторът се усмихва.

ДОКТОР <962>
Дробовите са чисти, не виждам смисъл
да му правим снимка да го облъчваме
само... Неврологът също го видя...
според мен може да си го взимате.
Няколко дни почивка и топли чайове.

ДИАНА <963>
Благодаря ви.

Докторът погалва Ники по главата.

ДОКТОР <964>
Айде, юнак. Чао!

Ники не отговаря.

ДИАНА <965>
Довиждане.

Двамата с Диана тръгват по коридора. Диана хваща ръката на Ники, но той я издърпва. Продължават да вървят един до друг.

98 ИНТ. КОЛА НА ДИАНА -- НОЩ

Диана отваря вратата на Ники, а след това се качва на шофьорското място.

ДИАНА <966>
Купих ти сандвич. Сигурно си
гладен...

Диана му подава сандвича, но Ники не ѝ отговаря. Обръща се към прозорезца и тя оставя сандвича обратно в чантата си.

ДИАНА (CONT'D) <967>
Баба ти звъня. Искаш ли да ѝ се
обадиш?

Ники не отговаря. Диана го поглежда с тревога в огледалото за обратно виждане. Запалва колата и потегля.

99 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ДИАНА – ХОЛ -- ДЕН

Сутрин е. Ники е седнал на масата, безучастен. Пред него има купичка и Диана му сипва шоколадова закуска от голяма картонена кутия.

Още? ДИАНА <968>

Ники не отговаря. Диана му сипва още малко. Ники взима шепа от шоколадовите топчета и ги връща в кутията.

Да ти стопля ли млякото? ДИАНА (CONT'D) <969>

Ники взима от ръцете ѝ прясното мляко и си налива. Започва да се храни. Диана сяда срещу него с чаша кафе. Ники я поглежда и премества голямата картонена кутия като преграда между двамата.

Извинявай. ДИАНА (CONT'D) <970>

Диана става и отива в спалнята. Ники продължава да се храни.

100 ИНТ. УЧИЛИЩЕ – КЛАСНА СТАЯ -- ДЕН

Децата са подредени в три редици на катедрата, облечени вече в по-пролетни дрехи – рецитират едновременно стихотворение за предстоящо тържество. Камерата проследява лицата им.

Бяла, спретната къщурка с две липи отпред. Тука майчина милувка сетих най-напред. Тука под липите стари не веднъж играх. ДЕЦА <971>

Ники е единственото дете, което стои безучастно и не рецитира.

Тука с весели другари скачах и се смях. ДЕЦА (CONT'D) <972>

Ники гледа с празен поглед напред.

101 ИНТ. КАБИНЕТ ПСИХОЛОГ -- ДЕН

Ники и Диана са в кабинета на психоложката. Тя е мила и предразполагаща.

Нормално е да изпитваш омраза или гняв... и няма лошо в това да го кажеш. ПСИХОЛОЖКА <973>

Диана не издържа и става. Излиза от стаята.

С мен винаги можеш да говориш. ПСИХОЛОЖКА (CONT'D) <974>

(CONTINUED)

Ники мълчи.

ПСИХОЛОЖКА (CONT'D) <975>
Не те насилвам. Ако някой ден решиш,
аз съм тук.

Ники отново не отговаря.

102 ЕКСТ. ПАРК -- ДЕН

Диана и Мария вървят из парка.

МАРИЯ <976>
Още ли мълчи?

Диана кимва.

МАРИЯ (CONT'D) <977>
Ти как си? Спиш ли?

ДИАНА <978>
Горе-долу...

Двете са мълчаливи за момент.

ДИАНА (CONT'D) <979>
Като се замисля... тези истории за
Антарктида май ми помагала по
някакъв начин...

Мария я поглежда с разбиране.

МАРИЯ <980>
Защо не почнеш да пишеш?

Диана я поглежда с неразбиране.

МАРИЯ (CONT'D) <981>
Щом ти помага... Пиши нови истории.

Диана се засмива на предложението.

103 ИНТ. АПАРТАМЕНТ ДИАНА - ХОЛ -- НОЩ

Ники се опитва да разкопчае ципа на суитчера си, но е заял.
Започва нервно да го дърпа.

Диана се приближава и той я оставя да му помогне. Съблича
го и отива към стаята си.

ДИАНА <982>
Лека нощ.

Ники не отговаря.

Диана сядва пред компютъра. Заредена е празна страница. Тя
се поколебава. Слага пръстите си на клавиатурата. Притваря
очи и се усмихва. Започва да пише.

ДЕТАЙЛ: ФЕРИ И ОМАГЪОСАНА ГОРА

(CONTINUED)

Фери живееше в малка кооперация на една тиха улица в големия град. Беше на 9 и имаше кестенява рошава коса и чипо носле. Стените на стаята му бяха изрисувани с динозаври, които той самичък правеше в последната година и половина...

Диана е погълната от историята.

104 ЕКСТ. УЧИЛИЩЕН ДВОР -- ДЕН

В училищния двор се чува шумотевица, децата са в междучасие. В стъклото на прозореца на първия етаж се виждат техните отражения – някои тичат, други играят с топка. Ники е зад стъклото и ги наблюдава безизразно.

105 ИНТ. АПАРТАМЕНТ ДИАНА – ХОЛ/СПАЛНЯ -- НОЩ

ХОЛ

Диана пише поредната си приказка.

ДЕТАЙЛ: Момчето беше вече забравило къде се е родило и кои са неговите родители. Пазеше единствено в джоба си малко дървено слонче, което някой му беше подарил много отдавна.

CUT TO:

СПАЛНЯ

Диана е в леглото си, в ръцете си държи няколко принтирани листа с нейните нови приказки. Дочита си страницата и ги зашипва в красива папка. След това се завива и изгася лампата.

106 ЕКСТ. ПЛОЩАДКА -- ДЕН

Ники се е провесил от лост с главата надолу и леко се полюшва. Диана го наблюдава от близка пейка. Той се полюшва леко и я гледа дълго и продължително. На финала скача от лоста и тръгва. Диана става от пейката и го догонва.

107 ИНТ. АПАРТАМЕНТ ДИАНА – ХОЛ -- ДЕН

Диана е разпечатала поредната си история и я прибира в папката. Забелязва, че листата са леко измачкани и ги разгръща.

На един от тях има отпечатък от чашата с прясно мляко. Диана е изненадана, разбира, че Ники е чел приказките ѝ. Усмивва се.

108 ИНТ. АПАРТАМЕНТ ДИАНА -- НОЩ

Диана е в спалнята, пише поредната приказка, вдъхновена е.

CUT TO:

Диана оставя уж небрежно папката с листата на кухненската маса, заедно със закуската на Ники.

CUT TO:

(CONTINUED)

Ники е разгърнал папката и чете новата приказка. Погълнат е от историята и не забелязва, че Диана го наблюдава скришом от стаята.

Диана се скрива зад вратата усмихната. Щастлива е. Сяда бързо на компютъра и започва отново да пише.

109 ИНТ. УЧИЛИЩЕ – ДВОР -- ДЕН

Ники е седнал на пейка и чака да свърши междучасието. Вальо се появява пред него и му показва карти Трансформърс в ръката си.

ВАЛЬО <983>
Искаш ли?

Ники кимва. Вальо сяда до него и изважда два трансформърса. Дава единия на Ники и започва да раздава картите.

Ръкавът на якето му се вдига и отдолу на ръката му се показва синина. Ники се вглежда в ръката му и Вальо забелязва това.

ВАЛЬО (CONT'D) <984>
От баща ми е.

Ники отмества поглед.

ВАЛЬО (CONT'D) <985>
Понякога ти завиждам. Искан ми се и
моят баща да го няма.

Двамата се поглеждат за миг и сякаш се разбират. Вальо се усмихва.

ВАЛЬО (CONT'D) <986>
Давай.

Ники хвърля Трансформърса си върху магнитната карта и той се разтваря.

110 ИНТ. АПАРТАМЕНТ ДИАНА – ХОЛ/СПАЛНЯ -- НОЩ

ХОЛ

Диана отново приготвя млякото на Ники – сложила го е на котлона и чака да заври. Пресипва го в чаша и слага вътре какао. Ники гледа телевизия и не ѝ обръща внимание.

Докато млякото изстива, Диана започва да подрежда. На земята е паднала папката с приказките. Диана я вдига и я разгръща. Изненадана е. Вижда, че финалът на най-новата приказка е задраскан и с почеркът на Ники е написан нов финал.

ДЕТАЙЛ: Тобава Фери намери пътечката и тръгна по нея...
така стигна до къщата си и отключи вратата.

Диана не може да повярва. Ники не отмества поглед от телевизора и ѝ проговаря – небрежно и непринудено.

(CONTINUED)

НИКИ

<987>

Смених финала. Тоя, дето го беше
написала, не ставаше.

Диана замръзва за миг. Опитва се да реагира спокойно, все
едно нищо не се е случило.

ДИАНА

<988>

Прав си, беше много смотан.

Диана взима прясното мляко и му го подава.

ДИАНА (CONT'D)

<989>

Заповядай.

Ники се обръща, взима млякото и я поглежда в очите.

НИКИ

<990>

Благодаря.

Диана се усмихва. Взима купчина дрехи и отива към спалнята
си.

Ники отпива от млякото си, вгледан в екрана.

СПАЛНЯ

Диана влиза в спалнята и затваря вратата. По лицето ѝ
започват да се стичат сълзи. Тя се разплаква неудържимо -
за първи път от трагедията насам. Всичките ѝ потиснати
емоции излизат. Плачът ѝ постепенно се смесва с усмивка.

111 ИНТ. ПОЩА -- ДЕН

НАДПИС: 3 МЕСЕЦА ПО-КЪСНО

Диана е в пощата и опакова колет. Държи в ръцете си
отпечатана детска книжка със заглавие "ФЕРИ И ОМАГЬОСАНАТА
ГОРА".

На малко листче написва "ИЗВИНЯВАЙ". Слага листчето в
книгата и я пъха в голям плик.

На плика изписва името **БЪЛГАРСКИ АНТАРКТИЧЕСКИ ИНСТИТУТ
ПЕТЪР ИГНАТОВ**

112 ИНТ. КНИЖАРНИЦА -- ДЕН

Книжарницата е пълна с хора, поканени за представянето на
книжката на Диана.

През големите витрини се виждат хората, които преминават
по тротоара.

Сред поканените са Мария, Андреева, деца от класа на Ники.
Самият Ники е застанал до Вальо и му показва посвещението
на първата страница.

НИКИ

<991>

На Ники, който е най-силното момче
на света.

(CONTINUED)

Вальо напипва мускула на Ники с пренебрежение.

ВАЛЬО

<992>

Пффф. Тя и майка ми си мисли, че
съм най-добрият по математика...
ама аз си трая.

И двама се засмиват.

Диана е развълнувана. Мария се оглежда усмихнато. Диана
проследява погледа ѝ.

ДИАНА

<993>

Между другото, този татко е
разведен. И май те загледа.

Мария се засмива и махва с ръка.

МАРИЯ

<994>

Мерси, но реших малко да бъда сама.

Диана я поглежда изненадано.

МАРИЯ (CONT'D)

<995>

... и да ти кажа честно, си изкарвам
супер.

Диана се усмихва. В този момент се приближава Андреева.

АНДРЕЕВА

<996>

Поздравления. Четохме я в час на
класния и децата много се
забавляваха.

ДИАНА

<997>

Благодаря, че дойдохте. Ники как
беше вчера?

АНДРЕЕВА

<998>

Идеален е. Вече няма за какво да
се притеснявате.

ДИАНА

<999>

Миналата седмица сънува пак кошмар.

АНДРЕЕВА

<1000>

Ще мине. Нормално е.

Жена се приближава към Диана, държи в ръка екземпляр от
книгите.

ЖЕНА

<1001>

Дали може да напишете нещо кратко
за децата?

ДИАНА

<1002>

Да. Как се казват?

Диана поема книгата. Андреева се дръпва към група деца.

(CONTINUED)

ЖЕНА <1003>
Мира и Ани.

Диана започва да пише.

ДИАНА <1004>
Добре. На Мира и Ани...

Диана се подписва и връща книгата с усмивка на жената.

ЖЕНА <1005>
Много ви благодаря.

Жената се отдалечава. В този момент Диана чува глас зад гърба си.

ПЕТЪР <1006>
Ще може ли и за мен един автограф?

Диана се обръща и с изненада установява, че това е Петър. Стъписана е, и двамата се чувстват неловко. Диана се усмихва и взима книгата от ръцете му.

ДИАНА <1007>
Може, разбира се.

ПЕТЪР <1008>
За Петър.

ДИАНА <1009>
Той... дете ли е?

ПЕТЪР <1010>
Всъщност е непораснало дете.

Диана разтваря книгата.

ПЕТЪР (CONT'D) <1011>
От доста време събира смелост да ви се обади... но не знае дали искате...

Диана го поглежда и не отговаря. В този момент при тях се появява организатор на събитието.

ОРГАНИЗАТОР <1012>
Извинете, трябва да направим снимките.

Диана написва набързо нещо в книгата и я връща на Петър, без да му отговори.

ДИАНА <1013>
Заповядайте.

Диана се обръща и следва организатора, който я завежда в другия край на книжарницата, където е опънат плакат на книжката. Ники и Вальо се гонят около плаката.

Петър остава загледан в нея, разбира, че го е отрязала и излиза от книжарницата потиснат. Спира се пред витрината и

(CONTINUED)

отваря книгата. С изненада установява, че вътре Диана е написала с главни букви "КАФЕ?"

Петър е развълнуван, обръща се отново към книжарницата. Диана среща погледа му през витрината и му се усмихва. Петър също се засмива. Двамата остават вгледани един в друг през стъкло-то.

К Р А Й